

انجيلِ عيسیٰ مسیح دَ مُطابقِ مَرَقَس

پيشگفتار

انجيلِ عيسیٰ مسیح که دَ وسيله مَرَقَس نوشته شده از سه انجيلِ ديگه کده قديمی تر و مختصرتر آسته. متی و لوقا ام امکان دَره که امزی انجيلِ بحیثِ منبع استفاده کده بشه. ای انجيلِ تولدِ عيسیٰ مسیح ره ذکر نمونه، بلکه قد واقعه ظهورِ يحيای تعمید دهنده شروع موشه و دَ باره غسلِ تعمید گرفتونِ عيسیٰ مسیح و آزمایش شی توره موكيه. بعد ازو کارها و معجزه های عيسیٰ مسیح ره بیان کده بطورِ واضح تشریح مونه و نشو میدیه که دَ پالوی ديگه معجزه ها عيسیٰ مسیح قدرتِ بخششِ گناه ها و بُر کدونِ ارواحِ ناپاک ره ام دَره. دَ فصل های آخرِ امزی انجيلِ دَ باره هفته آخرِ زندگی عيسیٰ مسیح دَ روی زمی توره موكيه و دَ صلیب میخکوب شدو و دوباره زنده شدن شی ره بیان موكنه.

مَرَقَس دمزی انجيلِ تمامِ موضوع ها ره بطورِ مختصر ذکر مونه، چون از کلمه «دستی» کلو استفاده مونه تا دَ موضوع اصلی که دَ صلیب میخکوب شدو و دوباره زنده شدن عيسیٰ مسیح آسته، برسه.

دَ امزی انجیل عیسیٰ کلو وختا مردُم ره نمیله که دَ باره شی خبر تیت کنه؛ امزی خاطر مرقس میخایه که معجزه های شفا ددو و تعلیم های عیسیٰ مسیح ره خاندنده ها دَ روشنی دَ «صلیب میخکوب شدو» و «دوباره زنده شدون» عیسیٰ مسیح پی بُره.

عالمًا دزی باور آسته که مرقس ای انجیل ره بلده مسیحیای غیر یهود نوشته کده، چون مرقس دَ امزی انجیل بعضی رسم و رواج یهودیا ره بطور خاص بیان مونه.

فهرستِ عنوانِ ها

یحیای تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه (فصل ۱ آیه ۱-۱۵)

عیسیٰ اولین یارا ره دعوت مونه (۱:۱۶)

عیسیٰ شفا میدیه (۱:۲۱)

لاوی مالیه گیر پیرو عیسیٰ موشه (۲:۱۳)

دَ باره روزه و روز آرام و شفای آدم دست خشک دَ روز آرام (۲:۱۸ - ۳:۶)

جمعیت مردُم از پشت عیسیٰ موره (۳:۷)

انتخاب کدون دوازده رسول (۳:۱۳)

تُهمتِ عالمای دینی دَ بله عیسیٰ (۳:۲۰)

آبه و برارون عیسیٰ (۳:۳۱)

عیسیٰ مثل آورده توره موگيه (۴:۱)

معجزه های عیسیٰ (۴:۳۵)

دَ بَارِه پاكی و نِجاست (۱:۷)

ایمان یگ خاتُونِ غَیرِ یهُود و شفای آدمِ کَر و گُنگه (۲۴:۷)

نان دَدو دَ چار هزار نفر (۱:۸)

فَرِسیا مُعجزه طلب مُونه (۱۱:۸)

خَمیرمایه فَرِسیا و هیرودیس (۱۴:۸)

شفا دَدونِ یگ آدمِ کور دَ بَیت صَیدا (۲۲:۸)

اِقرارِ پَتْرُس دَ بَارِه مَسِیح (۲۷:۸)

عیسی دَ بَارِه مَرگ خُو پِیشگویی مُونه و تَبدیلی شکلِ عیسی (۳۱:۸)

باچه چندی شفا پَیدا مُونه (۱۴:۹)

عیسی بسم دَ بَارِه مَرگ خُو پِیشگویی مُونه (۳۰:۹)

بَحْث دَ بَارِه بُزرگی (۳۳:۹)

هرکسی که مُخالفِ مو نَبیه قد ازمو آسته (۳۸:۹)

اِخْطار دَ وَسوسه کُننده ها (۴۲:۹)

دَ بَارِه طلاق (۱:۱۰)

عیسی بچکِیچای ریزه ره بَرکت مِیدیه (۱۳:۱۰)

آدم سرمایه دار و زندگی اَبَدی (۱۷:۱۰)

سِوَمنه پِیشگویی عیسی دَ بَارِه مَرگ شی و درخاستِ یَعقُوب و یوَحَنَّا (۳۲:۱۰)

شفا دَدونِ بارتیمائوسِ کور (۴۶:۱۰)

داخِل شُدونِ عیسی دَ اورُشَلیم و لعنت کَدونِ درختِ انجیر (۱:۱۱)

- رفتونِ عیسیٰ دَ خانِه خُدا (۱۱:۱۵)
- درس از دِرختِ انجیر (۱۱:۲۰)
- قُدرت و اِختیاراتِ عیسیٰ (۱۱:۲۷)
- مَثَلِ اِجاره‌کارای ظالم (۱۲:۱)
- سوال دَ باره مالیه و دَ باره زنده شُدونِ مُرده ها (۱۲:۱۳)
- بُزرگترین حُکم (۱۲:۲۸)
- داوود و مسیح (۱۲:۳۵)
- عیسیٰ مُردم ره دَ باره عالمای دین خبردار مُونه (۱۲:۳۸)
- هدیه یگ خاتونِ بیوه (۱۲:۴۱)
- پیشگویی دَ باره آخرِ زمان و پس آمدونِ مسیح (۱۳:۱)
- نقشه قتلِ عیسیٰ و خیانتِ یهودای اسخریوطی (۱۴:۱)
- آخری شامِ عیسیٰ قد یارای شی و پیشگویی دَ باره انکارِ پترُس (۱۴:۱۲)
- دُعا کدونِ عیسیٰ دَ باغِ گنسیمانی و دستگیر شُدونِ شی (۱۴:۳۲)
- عیسیٰ دَ حُضورِ شورای یهود و انکارِ پترُس از عیسیٰ (۱۴:۵۳)
- محکوم شُدونِ عیسیٰ دَ مرگ و ریشخندی عسکرا دَ بله شی (۱۵:۱)
- میخکوب شُدونِ عیسیٰ دَ صلیب و دَفن شُدونِ شی (۱۵:۲۱)
- دوباره زنده شُدونِ عیسیٰ (۱۶:۱)

یحییٰ تعمید دهنده راه ره بلده عیسیٰ مسیح تیار مونه

۱ شروع انجیل عیسیٰ مسیح باچه خدا.

۲ اینی پیشگویی د کتاب اشعیا نبی نوشته شده:

”ما رسول خو ره پیشلون تو ری مونم

تا راه تو ره پیش روی تو آماده کنه؛

۳ آواز کسی که د بیابو چیغ زده موهیه،

’راه ره بلده خداوند آماده کنید

و راه روی شی ره راست-و-سیده کنید.“

۴ د مطابق امزی پیشگویی یحییای تعمید دهنده د بیابو ظاهر شد و یگ غسل تعمید ره اعلان کد که مردم توبه کنه تا گناهای ازوا بخشیده شنه. ^۵ مردم از تمام منطقه یهودیه و اورشلیم بر شده د پیش ازو میمد و گناه های خو ره اقرار کده از دست ازو د دریای اردن غسل تعمید میگرفت. ^۶ یحییٰ کالای ره که از پاشم اشتر بود مپوشید و د گرد کمر خو

یگ کمر بند چرمی دشت و خوراک شی مَلَخ و غسلِ صحرائی بُود.

^۷ اُو اعلان کده مُوگفت: ”کسی که قُدرت شی از مه کده کَلو یه، بعد از مه مییه؛ ما حتی لایق شی ره ندرُم که خَم شده بند چپلی شی ره واز کُنم. ^۸ ما شُمو ره قد او غُسلِ تعمید دَدُم، لیکن او شُمو ره قد روح اَلْقُدس غُسلِ تعمید میدیه.“

^۹ دَ امزُو روزا عیسیٰ از ناصرِه جلیلیه اَمَد و دَ دریای اَرْدُن از دِستِ یحییٰ غُسلِ تعمید گرفت. ^{۱۰} و امی که عیسیٰ از او بُر شد، او دید که آسمو شَق شد و روح اَلْقُدس دَ شکلِ یگ کوتر دَ بِلِه ازو نازل شد. ^{۱۱} و یگ آواز از آسمو اَمده گُفت: ”تُو باچه دوست-دشتنی مه آستی که از تُو خوش-و-راضی اَسْتُم.“

^{۱۲} اوخته روح اَلْقُدس دِستی او ره دَ بیابو بُرد. ^{۱۳} او مُدَتِ چل روز دَ بیابو بُود و شَیطو او ره و سَوَسه مُوکد؛ او دَ مینکلِ جانورای وَحشی بُود و ملایکه ها خِدمت شی ره مُوکد.

^{۱۴} بعد از دِستگیر شُدونِ یحییٰ عیسیٰ دَ جلیلیه رفت؛ او دَ اُونجی خوشخبری پادشاهی خُدا ره اعلان کده ^{۱۵} مُوگفت: ”وخت پوره شده و پادشاهی خُدا نزدیک اَسته. پس توبه کُنید و دَ خوشخبری ایمان بیرید.“

عیسیٰ اوّلین یارا ره دعوت مونه

^{۱۶} وختیکه عیسیٰ د لب دریای جلیلیه گشت-و-گذار موكد، او شمعون و برار شی اندریاس ره دید که تور ماهی گیری ره د دریا پورته مونه، چون اونا ماهی گیر بود. ^{۱۷} او دزوا گُفت: “از پُشتِ ازمه ببید تا شمو ره شکارچی مردم جور کنم.” ^{۱۸} اونا فوری تور های ماهی گیری خو ره ایله کده از پُشتِ ازو ریی شد. ^{۱۹} وختی کم وری پیش رفت، او یعقوب باچه زیدی و برار شی یوحنا ره دید که د مَنه کشتی تور های ماهی گیری خو ره آماده مونه. ^{۲۰} او دستی اونا ره کوی کد و اونا آته خو زیدی ره قد مُزدورکارا د کشتی ایله کده از پُشتِ ازو ریی شد.

عیسیٰ یگ آدم جندی ره شفا میدیه

^{۲۱} اوخته اونا د شارِ کفرناحوم رفت. د اونجی عیسیٰ د روزِ آرام فوری د عبادت خانه درآمد و د تعلیم ددو شروع کد. ^{۲۲} مردم از تعلیم شی حیرو مند، چون او رقم کسی که صاحبِ قدرت-و-اختیار بشه دزوا تعلیم دد، نه رقمِ عالمای دین.

^{۲۳} د امزو غیت د عبادت خانه ازوا یگ آدم بود که روح ناپاک دشت. او چیغ زده گُفت: ^{۲۴} “آی عیسیٰ ناصری، قد ازمو چی غرض دری؟ آیا آمدے که مو ره نابود کنی؟ ما تو ره مینخشتم که تو کی آستی؛ تو امو مقدسِ خدا آستی.” ^{۲۵} لیکن عیسیٰ د بله ازو هیبت

کده گُفت: ”چُپ بَشی و ازو بُر شو!“^{۲۶} اوخته روح ناپاک امو آدم ره سخت تکان دَد و قد آوازِ بلند چِیغ زده ازو بُر شد.^{۲۷} پگ ازوا تعجب کد، دَ اندازه که از یگدیگه خو پُرسان کده موگُفت: ”ای چیز خیل آسته؟ یگ تعلیم نو قد قُدرت-و-اختیار! او حتی دَ بله ارواح ناپاک امر مونه و اونا از اید شی موشه!“^{۲۸} و خبر ازو فوری دَ تمام منطقه های گرد-و-بر جلیلیه تیت شد.

شفا دَدونِ ناجورا

^{۲۹} امی که عیسی و یارای شی از عبادت خانه بُر شد، اونا فوری قد یعقوب و یوحنا دَ خانه شمعون و اندریاس دَرآمد.^{۳۰} خُسرمادرِ شمعون تو کده خاو شُدَد. اونا دستی او ره از حالِ ازو باخبر کد.^{۳۱} اوخته عیسی پیش آمد و دست شی ره گرفته او ره باله کد و تو او ره ایله کد و او دَ خدمتِ ازوا مشغول شد.

^{۳۲} دَ امزو شام بعد از آفتو شِشتو، اونا تمامِ ناجورا و جندی ها ره دَ پیشِ عیسی اُورد.^{۳۳} و پگ مردمِ شار دَ پیشِ درگه جَم شُدَد.^{۳۴} عیسی غدر کسا ره که دَ ناجوری های رقم رقم گرفتار بود، شفا دَد و غدر جنیات ره بُر کد، ولے نه ایشْت که جنیات توره بُگیه، چراکه اونا او ره مینخشید.

عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه تبلیغ مونه

^{۳۵} صَباح گاه وختیکه هنوز تریک بُود، عیسیٰ باله شُده از خانه بُر شُد و دَ یگ بیابو رفته دَ اُونجی مَشغُولِ دُعا شُد. ^{۳۶} شِمعون و رِیفقای شی دَ پالیدونِ اَزو بُر شُد. ^{۳۷} وختیکه اُو ره پَیدا کد، دَزو کُفت: ”پگِ مَرْدُم تُو ره مَوپاله.“ ^{۳۸} اُو دَزوا کُفت: ”بَیید که یگو جای دِیگه دَ اَغیلایِ گِرد-و-بَر بوری، تا دَ اُونجی ام خوشخبری ره اِعلان کُمن، چُون بَلده امزی کار بُرو اَمَدیم.“

پاک شُدونِ اَدَمِ کولیِ گِرِفته

^{۳۹} پَس عیسیٰ دَ سراسرِ جلیلیه و عِبادتِ خانه های اَزوا و عَظْمُ مَوکد و جِنیاتِ ره بُر مَوکد. ^{۴۰} یگِ اَدَمِ کولیِ گِرِفته پِیش شی اَمده زانو زَد و عُدْر-و-زاری کده دَزو کُفت: ”اگه تُو پِخاهی مِیتنی مَره پاک کُنی.“ ^{۴۱} دِلِ عیسیٰ دَ حَالِ اَزو سوخت، دِست خُو ره دِراز کد و دَ بِلَه اَزو ایشته کُفت: ”ما میخائِم، پاک شو.“ ^{۴۲} فوری مَرَضِ کولیِ اَزو دُور شُد و اُو پاک شُد.

^{۴۳} عیسیٰ اُو ره سخت مَنع کد و بَدُونِ طال-و-طُول اُو ره رِبی کده ^{۴۴} دَزو کُفت: ”هُوش کُو که دَ کس چِیز نَگی، بَلکه رفته خود ره دَ پِیشوا نِشو بَدی و بَلده پاک شُدونِ خُو چِیزی ره که مُوسیٰ اَمَر کده تَقَدیم کُو تا بَلده اَزوا یگِ شَاهِدی بَشه.“ ^{۴۵} لیکِن اُو بُرو رفته دَ اِعلان

كدون امزو توره شروع كد، د اندازه كه عيسى ديگه نټنست د شار داخل شنه، بلكه د برون شار د جايي گوشه مومند و مردم از هر طرف د پيش شي ميمد.

جور شدون يگ آدم فلج

۲ بعد از چند روز وختيکه عيسى بسم د كفرناحوم داخل شد، خبر تيت شد كه او د خانه آسته. ^۲ اوخته تعداد كلون مردم جم شد، د اندازه كه حتى برون درگه خانه ام جاي نټود و او كلام ره بلده ازوا بيان موكد. ^۳ د امزو غيت مردم يگ آدم فلج ره كه د وسيله چار نفر آورده شدد، د پيش عيسى موبرد. ^۴ مگم وختي اونا بخاطر جمعيت مردم نټنست كه او ره د پيش عيسى ببره، اونا بام بله سر عيسى ره كند. بعد از سلاخ كدون بام، اونا امو جاگه ره كه آدم فلج د بله شي خاو بود، تاه كد. ^۵ وختيکه عيسى ايمان ازوا ره ديد، او د آدم فلج گفت: ”باچه مه، گناه هاي تو بخشیده شد.“ ^۶ ولس بعضي عالمای دين كه د اونجی ششته بود، د دل خو سوال كد كه: ^۷ ”چرا ای آدم ای رقم موكيه؟ ای كفرگویی آسته! کی ميتنه گناه ها ره ببخشه بغير از خدا و بس؟“ ^۸ عيسى فوری د روح خو پي برد كه اونا د دل هاي خو چي فكر مونه. اوخته دزوا گفت: ”چرا ای رقم فكرا ره د دل هاي خو جاي ميديد؟“ ^۹ كدم شي آسوتر آسته كه د امزي آدم فلج بگي: ’گناه هاي تو بخشیده شد‘ يا ای كه ’باله شو و جاگه خو ره گرفته بورو؟‘ ^{۱۰} مگم تا بدنيد كه «باچه انسان» د روي زمي قدرت-و-اختيار بخشيدون گناه ها ره دره بنگريد كه چيز كار مونم.“ پس د آدم

فَلَجْ كُفْتُ: ^{۱۱} "دَز تُو مُوگُم، باله شو، جاگه خو ره گِرِفْتِه خاڼه خو بورُو." ^{۱۲} "أُو باله شُد و فَوْرِي پيش رُوِي پگِ ازوا جاگه خو ره گِرِفْتِه رِي شُد، بطوَرِي كه پگِ ازوا حِيرو مَنَد و خُدا ره ستايش كده كُفْتُ: "امِي رَقْم كار ره موهرگِز نَدِيدِے."

لاوی مالیه گیر یارِ عیسیٰ موشه

^{۱۳} عیسیٰ بسم دَلِبِ دریا رفت و پگِ مردُم دَ پيش ازو اَمَد و اُو اونا ره تعلیم دَد. ^{۱۴} دَ حالیکه اُو مورفت، لاوی باچه حَلْفِي ره دید که دَ جای مالیه گِرِفْتُو شِشْتِه و اُو دَز شی كُفْتُ: "از پُشْتِ ازمه بیه." و اُو باله شُدِه از پُشْتِ ازو رِي شُد.

^{۱۵} دَ حالیکه عیسیٰ دَ خاڼه لاوی سرِ دِسْتَرخُو شِشْتُد، تعدادِ کَلونِ مالیه گِیرا و گُناهاکارا ام اَمَدِه قَد ازو و یارای شی شِشْت، چُون دَ اُونجِي غَدْر کسا بُود که ازو پِیروي مُوكد.

^{۱۶} وختی عالمای دینِ فَرِیسیا دید که اُو قَد مالیه گِیرا و گُناهاکارا نان مُوخوره، اونا دَ یارای شی كُفْتُ: "چرا اُو قَد مالیه گِیرا و گُناهاکارا نان مُوخوره؟" ^{۱۷} امی که عیسیٰ ای توره ره شَنِید، اُو دَزوا كُفْتُ: "کسای که جور آسته، دَ طیبِ ضَرُورَتِ نَدَرِه، بَلِکِه نَاجورا ضَرُورَتِ دَرِه. ما نَمَدیم که مردُمای عَادِلِ ره دَعَوَتِ کُنْم، بَلِکِه اَمَدیم که گُناهاکارا ره دَعَوَتِ کُنْم."

دَ باره روزه

^{۱۸} دَ امزُو زمان شاگردای یحییٰ و فریسیا روزه میگیرفت. اوخته مردُم پیشِ عیسیٰ آمده دَزُو
گفت: ”چرا شاگردای یحییٰ و شاگردای فریسیا روزه میگیره، مگم یارای ازتُو روزه
نمیگیره؟“ ^{۱۹} عیسیٰ دَزُوا گفت: ”آیا مهمونای توی خانه تا وختیکه داماد قد ازوا آسته،
میتنه روزه بگیره؟ نه. تا زمانیکه داماد قد ازوا آسته، اونا نمیتنه روزه بگیره. ^{۲۰} مگم
روزای مییه که داماد از وا گرفته موشه؛ اوخته دَ امزُو روز اونا روزه میگیره. ^{۲۱} هیچ کس
یگ تُوته رختِ نُو ره دَ کالای کهنه پینه نموکنه، اگه بکنه، امو رختِ پینه شده ازو کنده
موشه و پارگی شی از بد بدتر موشه. ^{۲۲} و هیچ کس شرابِ تازه ره دَ مشک های کهنه
شیو نمونه. اگه بکنه، شرابِ مشک ها ره میترقنه و شرابِ لُوو شده مشک ها ضایع
موشه، بلکه شرابِ تازه ره دَ مشک های نُو شیو مونه.“

دَ باره روزِ آرام

^{۲۳} دَ یگ روزِ آرام عیسیٰ از منِه کشت های گندُم تیر موشد و یارای شی دَ حین رفتو شروع
دَ کندونِ خوشه های گندُم کد. ^{۲۴} فریسیا دَزُو گفت: ”توخ کو، چرا اونا کاری ره مونه که
دَ روزِ آرام روا نییه؟“ ^{۲۵} او دَزُوا گفت: ”آیا شمو هرگز نخانیدید که داوود چیز کار کد،
وختیکه خود شی و رفیقای شی مُحْتَاجِ نان و گشنه بود؟“ ^{۲۶} او دَ زمانِ آبیاتار پیشوای
بزرگ دَ خانه خُدا داخل شد و نانِ تقدیم شده ره خورد که خوردون شی بغیر از پیشوایو
بلده هیچ کس روا نییه؛ و او دَ رفیقای خُو ام دد. ^{۲۷} ”اوخته عیسیٰ دَزُوا گفت: ”روزِ آرام

بلده انسان مقرر شد، نه که انسان بلده روز آرام. ^{۲۸} د امزی حساب «باچه انسان» صاحب روز آرام ام آسته.

شفای آدم دست خشک شده

^۳ عیسیٰ بسم د عبادت خانه داخل شد. د اونجی یگ آدم بود که دست شی خشک شدد. ^۲ اونا نظر شی د عیسیٰ بود تا بنگره که اگه او امو آدم ره د روز آرام شفا بديه، اونا او ره ملامت كنه. ^۳ پس او دمزو آدم دست خشک شده گفت: "بیه، د مینکل جای ایسته شو." ^۴ اوخته او دزوا گفت: "آیا د روز آرام نیکی کدو روا آسته یا بدی کدو، نجات ددوون جان یا کشتون شی؟" اونا چپ مند. ^۵ عیسیٰ چار طرف خو قد قار سون ازوا توخ کد و از سنگدلی ازوا جگرخون شده دزو آدم گفت: "دست خو ره دراز کو." او دراز و دست شی جور شد. ^۶ اوخته فریسیا برو رفت و فوری قد طرفدارای هیرو دیس د ضد عیسیٰ نقشه کشید که چی رقم او ره نابود کنه.

جمعیت مردم از پشت عیسیٰ موره

^۷ عیسیٰ قد یارای خو سون لب دریا رفت و یگ جمعیت کته از جلیلیه از پشت شی ری شدد؛ ^۸ و از یهودیه، اورشلیم، ادومیه، از او طرف دریای اردن و از منطقای صور و صیدون

ام جمعیتِ کُتِه مردُم وختی دَ بارِه کارای ازو شنید، دَ پیش شی آمد. ^۹ بخاطر جمعیتِ کلو
 او دَ یارای خو گُفت که یگ کِشتی بلده شی آماده کُنه تا مردُم دَ بله ازو پیر-و-بار نکُنه.
^{۱۰} چون او غدر کسا ره شفا دده بُود، امزو خاطر هر کسی که ناجوری دشت دَ بله ازو تُشه
 مُوکد تا دَ جان شی دست بزنه. ^{۱۱} هر غیتیکه ارواح ناپاک او ره میدید، دَ پیش شی روی
 دَ خاک موفتد و چیغ زده مُوگفت: «تو باچه خُدا آستی!» ^{۱۲} مگم عیسی سخت تاکید کده
 دزوا امر مُوکد که او ره برملا نکُنه.

انتخاب کدون دوازده رسول

^{۱۳} اوخته عیسی دَ بله کوه رفت و کسای ره که میخواست دَ پیش خو طلب کد و اونا دَ پیش
 ازو آمد. ^{۱۴} او دوازده نفر ره کوی کده [اونا ره «رسول» لقب دد]، تا قد شی یگجای بشه
 و تا اونا ره بلده و عظم کدو ربی کُنه ^{۱۵} و اونا قدرت دشته بشه که جنیات ره بر کُنه.
^{۱۶} [امو دوازده نفر ره که مُقرر کد] اینیا بُود: شمعون که او ره پترس نام ایشته، ^{۱۷} یعقوب
 باچه زیدی و یوحنا برار یعقوب که اونا ره «بوآنرگس» یعنی «باچه های گرگرداغ» نام
 کد؛ ^{۱۸} اندریاس، فیلیپس، برتولما، متی، توما، یعقوب باچه حلفی، تددی، شمعون غیرتی
^{۱۹} و یهودای اسخربوطی که یهودای اسخربوطی عیسی ره دَ گیر دد.

تَهْمَتِ عَالِمَايِ دِينَ دَ بِلِه عَيْسَى

^{۲۰} اوخته عیسیٰ خانه رفت و مردم بسم جم شد د اندازه که او و یارای شی بلده نان خوردو ام فرصت پیدا نَتَنست. ^{۲۱} وختیکه قومايِ نزدیک شی ای ره شنید، اونا آمد تا او ره بُره، چون اونا مُوگفت که او عَصَاب خُو ره از دِست دده.

^{۲۲} عالمای دین که از اورشلیم آمده بود، مُوگفت: ”او بعلزبول دَره و جنیات ره دَ کومک سردسته جنیات بُر مونه.“

^{۲۳} پس عیسیٰ اونا ره پیش خُو کوی کد و مَثَل اُورده دزوا گُفت: ”شَیْطو چطور میتنه که شَیْطو ره بُر کنه؟“ ^{۲۴} اگه یگ مَمَلکَت دَ ضِدِ خود خُو تقسیم تقسیم شُنه، او مَمَلکَت نَمیتنه که اُستوار بُمنه. ^{۲۵} و اگه یگ خانوار دَ ضِدِ خود خُو تقسیم تقسیم شُنه، او خانوار نَمیتنه که اُستوار بُمنه. ^{۲۶} اگه شَیْطو ام دَ ضِدِ خود خُو باله شُنه و تقسیم تقسیم شُنه، او نَمیتنه که مُقاومَت کنه، بلکه آخِر شی رَسیده. ^{۲۷} امی رقم هیچ کس نَمیتنه که دَ خانه آدم زورثو داخل شُنه و مال های شی ره چور-و-چپاؤل کنه تا که اوّل آدم زورثو ره بسته نکنه؛ ولی بعد ازو میتنه خانه ازو ره چپاؤل کنه.

^{۲۸} ما حقیقت ره دز شُمو مُوگم، تمام گناه های انسان و هر رقم کُفرگویی که کنه، بخشیده موشه. ^{۲۹} مگم هر کسی که دَ ضِدِ روح اَلْقُدس کُفرگویی کنه، تا ابد بخشیده نَموشه، بلکه

أَوْ مَحْكُومَ دَ كُنَاهِ أَبَدِي أَسْتَه. ”^{٣٠} چُون اُونَا مُوَكُّفْت: ”أُو يِگ رُوح نَپَاك دَرَه.“

آبه و برارون عیسیٰ

^{٣١} اوخته آبه و برارون عیسیٰ اَمَد و دَ بُرُو ایسته شُدِه یِگُو کَس رَه رَیِي کَد تَا اُو رَه کُوی کُنِه. ^{٣٢} جمعیتِ مَرْدُم دَ گِرْد ازُو شِشْتُد و اُونَا دَزُو کُفْت: ”آبِه تُو و برارون تُو دَ بُرُو یِه و تُو رَه طَلَب مُونِه.“ ^{٣٣} اُو دَ جَوَابِ ازُوا کُفْت: ”آبِه مِه کِی آسْتَه و برارون مِه کِی یِه؟“ ^{٣٤} و سُونِ امزُو کَسای کِه دَ گِرْد شی شِشْتُد، تُوخ کَدِه کُفْت: ”اینیا آبه و برارون مِه آسْتَه؛ ^{٣٥} چُون هر کسی کِه خَاسْت-و-اِرَادِه خُدا رَه دَ جَای بیره، او تُمُو برار و خوار و آبه مِه آسْتَه.“

مَثَلِ تَخْمِ زَدُونِ دِیغُو

^١ ^{٣٤} عیسیٰ بَسْم دَ لَبِ دَرِیَا دَ تَعْلِیْمِ دَدُو شُرُوع کَد. جمعیتِ کُتِه دَ گِرْدِ ازُو جَم شُد، دَ اندازِه کِه اُو دَ یِگ کِشْتی کِه دَ مَنِه دَرِیَا بُوْد سوار شُدِه شِشْت دَ حَالِیکِه تَمَامِ جمعیتِ دَ لَبِ دَرِیَا ایسته بُوْد. ^٢ اوخته اُو مَثَلِ اُورْدِه چِیزای کَلُو بَلْدِه ازُوا تَعْلِیْمِ دَد و دَ تَعْلِیْمِ خُو دَزُوا کُفْت:

^۳ "گوش کنید، یگ دیغو بلده تُخم زِدو بُرو رفت. ^۴ دَ حالیکه تُخم ره پاش میدد، یگ
مقدار شی دَ راه اُفتد و مُرغکو آمده اونا ره خورد. ^۵ یگ مقدارِ دیگه شی دَ زمینِ سنگلاخ
اُفتد، دَ جایی که خاکِ کلو نَدشت؛ اونا دَ زودی سوز کد، چراکه خاکِ غُوج نَبود. ^۶ مگم
وختیکه اُفتو بُر شد، اونا سوخت و ازی که ریشه نَدشت خُشک شد. ^۷ و یگ مقدار شی دَ
مینکلِ خارا اُفتد و خارا کُته شده اونا ره قَپه کد و اونا حاصل نَدد. ^۸ یگ مقدارِ دیگه شی
دَ زمینِ حُوب اُفتد و ثمر دَد یعنی سوز کده کُته شد و حاصل دَد: یگون شی سی برابر،
یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر. ^۹ " بعد ازو عیسی گفت: "هر کسی که
گوش شنوا دره، گوش بگیره!"

معنای مَثَلِ تُخم زِدون دیغو

^{۱۰} وختیکه عیسی تنها بود، نفرای گرد-و-بر شی قد امزو دوازده یار دَ باره امزی مَثَلِ ها
ازو پُرسان کد. ^{۱۱} " او دَزوا گفت: " پی بُردونِ رازِ پادشاهی خُدا بلده شُمو بخشیده شده،
مگم بلده مردُمای بُرو تمام چیزا دَ مَثَلِ گفته مُوشه، ^{۱۲} تا

اونا توخ کُنه که بِنگره، مگم دیده نَننه،

و گوش بگیره که بَشنوه، مگم پی نبره،

نَشْنَه که پس بییه و بخشیده شنه.

^{۱۳} اوخته عیسیٰ دزوا گُفت: ”آیا شمو ای مَثَل ره نَمُوفامید؟ پس پگِ مَثَل های دیگه ره چی رقم میتنید که بُفامید؟^{۱۴} دیغو کلام ره کِشت مونه.^{۱۵} اینی کسا مَثَلِ تُخم های آسته که دَ راه اُفتد، دَ جایی که کلام کِشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میسنوه، شیطو دِستی مییه و کلامی ره که دَ دل های ازوا کِشت شده، گِرِفته موبره.^{۱۶} و اینی کسا مَثَلِ تُخم های آسته که دَ زمینِ سنگلاخ کِشت شد: آمیا وختیکه کلام ره میسنوه، دِستی قد خوشی قبول مونه،^{۱۷} ولے ازی که ریشه ندره اونا بلده یگ زمانِ کم تاب میره؛ وختیکه مُشکِلات و آزار-و-اَذیتِ بخاطرِ کلام پیش بییه، اونا فوری از راه بُر موشه.^{۱۸} و دیگرون شی مَثَلِ تُخم های آسته که دَ بینِ خارا کِشت شد؛ آمیا کسای آسته که کلام ره میسنوه،^{۱۹} مگم تشویش های دُنیا، عِشقِ مال-و-دولت و هوسِ چیزای دیگه آمده کلام ره قپه موكنه و او بے ثمر مومنه.^{۲۰} و اینیا مَثَلِ تُخم های آسته که دَ زمینِ خُوب کِشت شد؛ آمیا کلام ره میسنوه و او ره قبول مونه و ثمر میدیه: یگون شی سی برابر، یگون شی شصت برابر و یگون شی صد برابر.

مَثَلِ چِراغ

^{۲۱} عیسیٰ دزوا گُفت: ”آیا چِراغ ره بلده ازی میره که دَ زیرِ کاسه یا چارپایی بیله؟ نه، بلکه او ره میره که دَ بله چِراغدان بیله.^{۲۲} چُون هیچ چیزی تاشه نییه که برملا نَشْنَه و

هیچ چیزی پوشیده نییه که معلومدار نشنه. ^{۲۳} هر کسی که گوش شنوا دره، گوش بگیره. ^{۲۴} ” و دزوا گُفت: ”مُتَوَجِه بَشید که چی میشنوید. د هر منکی که بیدید د امزو منک بلده شمو دده موشه و حتی کلوتر ام دده موشه. ^{۲۵} چون کسی که دره دزو کلوتر دده موشه و کسی که ندره، حتی چیزی ره که دره ام از شی گرفته موشه.“

مَثَلِ سَوَزِ کَدُو و کُتِه شُدونِ تُخْمِ

^{۲۶} او امچنان گُفت: ”پادشاهی خُدا مِثَلِ ازی آسته که یگ آدم د زمی تُخْمِ پاش میدیه ^{۲۷} و شاو و روز، چی او خاو بَشه، چی بیدار، تُخْمِ سَوَزِ مونه و کُتِه موشه. چی رقم؟ او نَمیدنه. ^{۲۸} زمی خود بخود ثمر میدیه، اوّل علف سَوَزِ مونه، بعد ازو خوشه و بعد ازو دانه کامل د مَنه خوشه. ^{۲۹} و غَیْتیکه غَلّه پُخته موشه، او قد داس خُو بلده دَرُو موره، چراکه وختِ دَرُو شی رَسیده.“

مَثَلِ تُخْمِ شَرشَمِ

^{۳۰} او بسم گُفت: ”پادشاهی خُدا ره دیگه قد چیزخیل برابر کنی و بلده شی چی رقم مَثَلِ بیری تا او ره بیان کنی؟ ^{۳۱} او رقمِ تُخْمِ شَرشَمِ وری آسته که وختی د زمی کِشت موشه، ریزه‌ترینِ پگِ تُخْمای رُوی زمی آسته، ^{۳۲} مگم وختیکه کِشت شد، سَوَزِ مونه و از تمام بوته ها کده کُتِه‌تر موشه و شاخچه های کُتِه بُر مونه، د اندازه که مُرغکوی هوا میتنه د

سایه شی وور جور کُنه.

^{۳۳} او قد امزی رقم مَثَل های کلو کلام ره بلده ازوا کُفت تا جایی که اونا قُدرتِ شَنِیدون شی ره دَشت. ^{۳۴} او بَدُونِ مَثَلِ قد ازوا توره نَکُفت، مگم وختیکه او قد یارای خُو تنها بُود، تمام چیزا ره بلده ازوا بیان کد.

آرام کدونِ طوفانِ دریا

^{۳۵} دَ امزُو روز وختیکه شام شُد، عیسی دَ یارای خُو کُفت: ”بیید که دَ او لبِ دریاچه بوری.“ ^{۳۶} اوخته اونا جمعیتِ مردُم ره ایله کد و عیسی ره دَ امزُو کِشتی که بُود قد خُو بُرد؛ و چند کِشتی دیگه ام قد ازو قتی بُود. ^{۳۷} دَ امزُو غیت یگ طوفانِ شَدید پَیدا شُد و جلیه ها دَ کِشتی مِیزد، دَ اندازه که نزدیک بُود، کِشتی غرق شُنه. ^{۳۸} عیسی دَ آخرِ کِشتی دَ بِلِه بالِشت خاو کُدد. اوخته یارای شی او ره بیدار کد و دَزُو کُفت: ”اُستاد، آیا تُو دَ غَم نیستی که مو از بین بوری؟“ ^{۳۹} او باله شُد و دَ بِلِه باد هَیبت کد و دَ دریا کُفت: ”آرام! ایسته شو!“ باد ایسته شُد و آرامشِ کامل برقرار شُد. ^{۴۰} او دَ یارای خُو کُفت: ”چرا ایقَس ترس خوردید؟ آیا شُمو هنوز ام ایمان نَدَردید؟“ ^{۴۱} اونا غَدر ترس خورده بُود و دَ یگدیگه خُو کُفت: ”ای چی رقم آدم آسته که حتی باد و دریا ام از آید شی مُوشه؟“

۵ پس اونا دَ او طرفِ دریا، دَ سرزمینِ جَرسیا رفت. ^۲ و امی که عیسیٰ از کِشتی بُر شد، دِستی یگِ آدم که روحِ ناپاکِ دشت، از مینکلِ قبرا بُر شده قد ازو رُوی دَ رُوی شد. ^۳ او آدم دَ مینکلِ قبرا زندگی مُوکد و هیچ کس نَمیتنست که او ره دَ بندِ نگاه کُنه، حتی قد زنجیرا ام نه؛ ^۴ چراکه او چندین دفعه قد زنجیر و زولانه بسته شُد، مگم زنجیرا ره مُنٹی و زولانه ها ره میده کُدد و هیچ کس توانایی ازی ره نَدشت که او ره رام کُنه. ^۵ او شاو و روز دَ مینکلِ قبرا و دَ بله تپه ها چیغ میزد و خود ره قد سنگ زده زخمی مُوکد. ^۶ وختیکه او عیسیٰ ره از دُور هُوش کد، او دَویده آمد و دَ پیشِ رُوی شی سَجده کد ^۷ و قد آوازِ بلند چیغ زده گفت: ”ای عیسیٰ، باچه خُداي مُتعال، دَزه چی غرضِ دَری؟ تُو ره دَ خُدا قسم میدیم که مَره عذاب نَکُنی.“ ^۸ چُون عیسیٰ دَزُو گُفتُ: ”ای روحِ ناپاک، ازی آدم بُر شو!“ ^۹ اوخته عیسیٰ ازو پُرسان کد: ”نام تُو چی یه؟“ او دَ جواب شی گفت: ”نام مه «لشکر» آسته، چراکه مو کلو آستی.“ ^{۱۰} او دَ پیشِ عیسیٰ غَدر عَذر-و-زاری کد که اونا ره ازو منطقه بُر نَکُنه. ^{۱۱} دَ اُونجی یگِ گَله کُنه خُوک دَ بغلِ تپه میچَرید؛ ^{۱۲} اوخته ارواحِ ناپاک دَ پیشِ ازو عَذر-و-زاری کده گُفت: ”مو ره دَ مَنه خُوک ها رَی کُو؛ بیل که دَ پوستِ ازوا داخلِ شنی.“ ^{۱۳} عیسیٰ دَزوا اجازه دَد و ارواحِ ناپاک بُر شده دَ پوستِ خُوک ها داخلِ شُد و گَله که تقریباً دُو هزار خُوک بُود، از سرشیوکی تپه خود ره دَ دریا پورته کد و دَ دریا غرق شُد.

^{۱۴} چوپونوی خوک ها دوتا کد و ای توره ره د شار و آغیلای اطراف نقل کد. اوخته مردم آمد تا بنگره که چی واقعه رخ دده. ^{۱۵} اونا پیش عیسی آمد و امو آدم جندی ره دید که د اوجی ششته، کالا پوشیده و هوشیار شده؛ امو آدم ره که سابق گرفتار جنیات بود. پس اونا ترس خورد. ^{۱۶} کسای که ای واقعه ره دیدد، د مردم نقل کد، یعنی چیزی ره که قد آدم جندی و خوک ها رخ ددد. ^{۱۷} اوخته اونا د پیش عیسی عذر کد که از منطقه ازوا بوره.

^{۱۸} وختیکه عیسی د کشتی سوار موشد، امو آدم که سابق جندی بود د پیش عیسی زاری کد که او ره بيله تا قد شی قتی بوره. ^{۱۹} مگم عیسی او ره نه ایشته، بلکه دزو گفت: "خانه خو بورو د پیش قومای خو و بلده ازوا نقل کو که خداوند چیس کار کته بلده تو کده و چی رقم د بله تو رحم کده." ^{۲۰} اوخته او رفت و د منطقه دیکاپولیس د اعلان کدون هر چیزی که عیسی بلده ازو کدد شروع کد و تمام مردم خيرو مند.

زنده کدون دختر یایروس و جور شدون خاتون مریض

^{۲۱} وختیکه عیسی بسم قد کشتی د دیگه طرف دریا رفت، یگ جمعیت کته د گرد شی جم شد و او د لب دریا ایسته بود. ^{۲۲} اوخته یکی از رهبرای عبادت خانه د نام یایروس آمد و امی که عیسی ره دید د پیش پای شی افتد ^{۲۳} و د پیش شی عذر-و-زاری کده گفت: "دختر ریزه مه د حال مردو یه. لطفاً بیه و دست خو ره د بله ازو بیل تا او جور شنه و

زنده بمانه. ” ۲۴ پس عیسیٰ قد ازو رفت و یگ جمعیت کټه ام از پُشت شی ریی شد و اونا د بِلَه ازو تْشه-و-تيله موكد.

۲۵ د اونجی یگ خاتو بود که مدت دوازده سال خونریزی دشت. ۲۶ او از دست طیب های کلو غدر رنج-و-عذاب کشیدد و تمام دارایی خو ره خرچ کدد، لیکن هیچ دز شی فایده نکدد، بلکه بدتر شدد. ۲۷ وختیکه او د باره عیسیٰ شنید، او د مینکل جمعیت د پُشت سر عیسیٰ آمد و د چپن شی دست زد. ۲۸ چون او قد خود خو گفتد: ”اگه فقط د کالای شی دست بزئم خوب موشم. ” ۲۹ امو لحظه خونریزی شی قوی شد و او د جان خو فامید که امزو مرض شفا پیدا کده. ۳۰ عیسیٰ فوری پی برد که ازو یگ قدرت خارج شده. اوخته او روی خو ره د مینکل جمعیت دور دده گفت: ”کی د کالای مه دست زد؟“ ۳۱ یارای شی دزو گفت: ”مینگری که مردم د بِلَه تو تْشه مونه؛ هنوز ام موگی که کی دز مه دست زد؟“ ۳۲ مگم عیسیٰ چار طرف خو ره توخ موكد تا بنگره که کی امی کار ره کده. ۳۳ امو خاتو وختی فامید که قد ازو چیز کار شده، او قد ترس و لرز آمده د پیش پای عیسیٰ افتد و تمام حقیقت ره بلده شی نقل کد. ۳۴ عیسیٰ دزو گفت: ”دختر مه، ایمان تو، تو ره شفا دد، بخیر-و-سلامت بورو و ازی تکلیف آزاد بش.“

۳۵ د حالیکه او هنوز توره موگفت چند نفر از خانه رهبر عبادت خانه آمده گفت: ”دختر تو فوت کد. آلی دیگه چرا استاد ره زحمت میدی؟“ ۳۶ مگم عیسیٰ تورای ره که گفته شدد

نادیده گرفت و د رهبر عبادت خانه گُفت: “ترس نخور، فقط ایمان دشته بش و بس.”
^{۳۷} او هیچ کس ره نه ایشته که قد شی قتی بوره بغیر از پترس، یعقوب و یوحنا برار
 یعقوب. ^{۳۸} وختیکه اونا د خانه رهبر عبادت خانه رسید، عیسی یگ شور-و-غوغا ره
 هوش کد و دید که مردم چخرا کده قد آواز بلند ناله مونه. ^{۳۹} وختی او د خانه داخل شد،
 او دزوا گُفت: “چرا غوغا و چخرا مونیډ؟ دختر نمرده، بلکه خاو رفته.” ^{۴۰} مگم اونا د
 بله عیسی خنده کد. اوخته او پگ ازوا ره بر کد و آته و آبه دختر ره قد کسای که قد شی
 قتی بود گرفته د امزو جای داخل شد که دختر بود. ^{۴۱} اوخته او از دست دختر گرفت و دز
 شی گُفت: “طلیتا قومی،” که معنای شی اینی آسته: “ای دختر، دز تو موگیم، باله
 شو.” ^{۴۲} فوری امو دختر باله شده د راه رفتو شد. او دختر دوازده ساله بود. و اونا ازی
 کار بے اندازه خيرو شد. ^{۴۳} اوخته عیسی قد تاکید کلو دزوا امر کد که هیچ کس ازی واقعه
 خبر نشنه و دزوا گُفت که د دختر یگو چیز بدیه که بخوره.

مردم ناصیره عیسی ره رد مونه

۶ عیسی اونجی ره ایله کده د شار خود خو آمد و یارای شی ام از پشت ازو آمد.
^۲ وختیکه روز آرام رسید، او د عبادت خانه د تعلیم ددو شروع کد و غدر کسا وختی تعلیم
 شی ره شنید، خيرو منده گُفت: “ای آدم ای چیزا ره از کجا یاد گرفته؟ ای چی رقم
 حکمت آسته که بلده ازو دده شده؟ چی معجزه های از دست ازو انجام موشه! ^۳ آیا ای امو

نجار باچه مريم و برار يعقوب، يوشا، يهودا و شمعون نيبه؟ آيا خوارون شي د امينجي قد
 ازمو نيبه؟ ” و اونا قد ازو مخالفت كد. ^۴ عيسى دزوا گُفت: ” د يگ پيغمبر د هيچ جاي
 بے احترامی نموشه، جز د منطقه خود شي و د بين قوما و خانه خود شي. ” ^۵ او د اونجی
 هيچ معجزه انجام دده ننتست بغير ازی که دست خو ره د بله چند ناجور ايشت و اونا ره
 شفا دد. ^۶ و او از بے ایمانی ازوا خيرو مند.

بعد ازو عيسى د آغیلای گرد-و-بر میگشت و تعلیم میدد. ^۷ او دوازده یار خو ره کوی کد
 و اونا ره دو نفر ری کد و اونا ره د بله ارواح ناپاک اختیار-و-قدرت دد ^۸ و دزوا امر
 کد که بغير از یگ تیاق بلده سفر خو هيچ چیز نگیره: نه نان، نه خرچین و نه پیسه د
 کمربند خو؛ ^۹ فقط چپلی د پای خو کنه و دو کالا نپوشه. ^{۱۰} او امچنان دزوا گُفت: ” هر
 وختیکه د یگ خانه داخل موشید، د امونجی بُمیند تا وختیکه امزو جای بر نشدید. ” ^{۱۱} و د
 هر جای که قد شمو خوش آمد نکد و د توره شمو گوش ندد، وختیکه امزو جای بر موشید،
 خاک پایای خو ره تگ بزیند تا د خلاف ازوا یگ شاهی بشه. ” ^{۱۲} پس اونا ری شد و د
 مردم اعلان کد که توبه کنه. ^{۱۳} اونا غدر جنیات ره از مردم بر کد و ناجورای کلو ره قد
 روغو مسح کده شفا دد.

مرگ یحیای تعمید دهنده

^{۱۴} هیرودیس پادشاه دزی باره خبر شد، چراکه نام عیسی مشهور شد. بعضی مردم

مُوكُفْت: ”يَحْيَايَ تَعْمِيدِ دِهِنْدِه اَز مُرْدِه هَا دُوبَارِه زِنْدِه شُدِه وَ اَمزِي خَاطِرِ اِي مُعْجَزِه هَا دَ وَسِيْلِه اَزُو ظَاهِرِ مُوشِه.“^{١٥} ”مِگَم كَسَايِ دِيگِه مُوكُفْت: ”اَوْ اِلْيَاسِ پَيَغْمِبَرِ اَسْتِه.“ يِگ تِعْدَادِ دِيگِه مُوكُفْت كِه: ”اَوْ يِگِ پَيَغْمِبَرِ اَسْتِه، رَقْمِ يِكِي اَزِ پَيَغْمِبَرَا.“^{١٦} ”مِگَم وَخْتِيكِه هِيروُدِيَسِ اِي توره رِه شَنِيد، اَوْ كُفْت: ”اِي اَمُو يَحْيَايَ اَسْتِه كِه مَا سَرِ زَدُم؛ اَلِي اَوْ اَزِ مُرْدِه هَا دُوبَارِه زِنْدِه شُدِه.“

^{١٧} چُون هِيروُدِيَسِ خُودِ شِي نَفَرِ رِي كِه يَحْيَايَ رِه دِسْتِگِرِ كُدُ و اَوْ رِه دَ بَنَدِي خَاَنِه اَنْدَخْتُد. اَوْ بَخَاطِرِ هِيروُدِيَا خَاَتُونِ فِيلِيپُسِ بَرَارِ خُو اِي كَارِ رِه كُدُ، چِرَاكِه هِيروُدِيَسِ قَدِ اَزُو تُوِي كُدُ. ^{١٨} چُون يَحْيَايَ دَ هِيروُدِيَسِ كُفْتُد: ”بَلْدِه تُو رُوَا نَبِيَه كِه خَاَتُونِ بَرَارِ خُو رِه بَگِيَرِي.“^{١٩} اَمزِي خَاَطِرِ هِيروُدِيَا دَ بَرَابَرِ يَحْيَايَ كِيَنِه گِرِفْتُد و مِيخَاَسْت كِه اَوْ رِه بُكُشِه مِگَم نَمِيَتِنَسْت، ^{٢٠} چِرَاكِه هِيروُدِيَسِ اَزِ يَحْيَايَ تَرَسِ مُوْخُورْد، چُون اَوْ مِيَدَنَسْت كِه يَحْيَايَ يِگِ مَرْدِ عَادِلِ و مُقَدَّسِ اَسْتِه و اَزُو مُحَاْفِظَتِ مُوكُد. هَرِ وَخْتِيكِه اَوْ توره يَحْيَايَ رِه مِيَشَنِيد، بِيخِي گِيَج-و-حِيرو مُوشُد، و لِي بَاَزِ اَمِ خُوشِ دَشْتِ كِه توره يَحْيَايَ رِه گُوشِ كُنِه.

^{٢١} بِلَاخِرِه يِگِ فَرَسْتِ بَلْدِه هِيروُدِيَا بَرَابَرِ شُد. وَخْتِيكِه هِيروُدِيَسِ دَ رُوزِ سَاَلِگِيَرِه خُو بَلْدِه نَفَرَايِ دَرَبَارِ و قَوْمَنَدَانَايِ نِظَامِي و كُتِه كَلُونَايِ جَلِيلِيَه يِگِ مِهْمَانِي تَرْتِيَبِ دَد، ^{٢٢} دُخْتِرِ هِيروُدِيَا دَ مَجَلِسِ دَرِ اَمْدِه رَقْصِ كَدِ و هِيروُدِيَسِ و مِهْمُونَايِ شِي رِه خُوشْحَالِ كَد. پَسِ پَادِشَاهِ دَ اَمْرُو دُخْتِرِ كُفْت: ”هَرِ چِيْزِي كِه مِيخَاَهِي اَزِ مِه طَلْبِ كُو و مَا دَزِ تُو مِيَدِيْم.“

^{۲۳} او بلده شی قسم خورده گُفت: "هر چیزی که از مه طلب کنی، ما دَز تُو میدیم حتی اگه نیم مملکت مه ام بشه." ^{۲۴} "دُختر بُرو رفته د آبه خو گُفت: "چیزخیل طلب کنم؟" آبه شی گُفت: "سر یحیای تعمیر دهنده ره." ^{۲۵} "فوری دُختر دَویده د پیش پادشاه آمد و خاهش کده گُفت: "ما میخایم که امی آلی سر یحیای تعمیر دهنده ره د یگ پطنوس دز مه بدی." ^{۲۶} "پادشاه غدر غمگی شد، و له بخاطر احترام د قسم خو و ام بخاطر مهمونا نخواست که خاهش دُختر ره رد کنه. ^{۲۷} دستی پادشاه جلا د ره ری کد و امر کد که سر یحیای ره بیره. او رفته د بندی خانه سر یحیای ره از تن شی جدا کد ^{۲۸} و سر شی ره د یگ پطنوس آورده د دُختر دد و دُختر او ره د آبه خو دد. ^{۲۹} وختیکه شاگردای یحیای ای خبر ره شنید، اونا آمد و جسد شی ره برده د یگ قبر دفن کد.

نان ددو د پنج هزار نفر

^{۳۰} رسولاً دوباره د گرد عیسی جم شد و پگ چیزای ره که کد و تعلیمی ره که دد دزو نقل کد. ^{۳۱} "او دزوا گُفت: "شمو تنهای خو د یگ جای گوشه بید و کم وری دمراسی کنید." چون کلو مردم میمد و مورفت و اونا حتی بلده نان خوردو وخت ندشت.

^{۳۲} پس اونا تنهای خو د کشتی سوار شده د یگ جای گوشه رفت. ^{۳۳} مگم غدر کسا اونا ره د حال رفتو دید و اونا ره شنخت و از تمام شارا پای پیده امو سو ری شد و ازوا کده پیش د اونجی رسید.

^{۳۴} امی که عیسیٰ از کشتی تا شد، جمعیت کثه ره دید و دل شی د حال ازوا سوخت، چراکه اونا رقم گوسپندوی بے چوپو بود. پس او شروع کد که چیزای کلو دزوا تعلیم بیدیه.

^{۳۵} ازی که روز تیر شد، یارای شی د پیش ازو آمده گفت: ”اینجی بیابو آسته و روز ام ناوخت شده. ^{۳۶} امیا ره رخصت کو که د منطقه های گرد-و-بر و آغیلا بوره و یگو چیز بلده خو خریده بخوره. ” ^{۳۷} مگم او د جواب ازوا گفت: ”خودون شمو بلده ازوا یگو چیز بیدید که بخوره. ” اونا دزوا گفت: ”آیا مو رفته دوصد دینار ره نان بخری تا بلده ازیا بدی که بخوره؟ ” ^{۳۸} او دزوا گفت: ”چند نان درید؟ بورید و بنگرید. ” اونا رفته معلومات گرفت و گفت: ”پنج نان و دو ماهی. ” ^{۳۹} اوخته دزوا امر کد که پگ مردم ره دل دل د بله سوزه ها بشندنه. ^{۴۰} پس مردم د دل های صد نفری و پنجاه نفری ششت. ^{۴۱} اوخته عیسیٰ امو پنج نان و دو ماهی ره گرفته سون آسمو توخ کد و شکرگزاری کده نان ها ره ٹوٹه کد و د یارای خو دد تا د پیش مردم بیله؛ و امو دو ماهی ره ام د بین ازوا تقسیم کد. ^{۴۲} پگ مردم خورد و سیر شد ^{۴۳} و یارا ٹوٹه-و-پرچه نان و ماهی ره که جم کد دوازده سبد پر شد. ^{۴۴} کسای که نان خورد، تقریباً پنج هزار مرد بود.

راه رفتو د بله او دریا

^{۴۵} عیسیٰ فوری یارای خو ره وادار کد که د کشتی سوار شنه و پیشلون ازو د او طرف دریا د بیت صیدا بوره تا خود شی امو جمعیت ره رخصت کنه. ^{۴۶} بعد از خدا حافظی قد

مردم، او بلده دُعا کدو د بِلَه یگ کوه رفت. ^{۴۷} وختیکه شام شد، کشتی د مینکل دریا رسید و عیسی تنهای خو د خُشکی بود. ^{۴۸} او دید که یارای شی کشتی ره د سختی حرکت میدیه، چون باد از دم روی ازوا میزد. پس او تقریباً د پیره چارم شاو د روی او دریا راه رفته سون ازوا آمد و میخواست که از بغل ازوا تیر شنه. ^{۴۹} مگم وختی اونا دید که او د روی دریا راه مورِه، اونا فکر کد که ارواح آسته و چیغ زد، ^{۵۰} چون پگ ازوا او ره دیده ترس خورد. مگم او فوری قد ازوا د توره گفتو شد و گفت: ”باجرات بشید؛ ما آستم، ترس نخورید.“ ^{۵۱} اوخته او قد ازوا د کشتی سوار شد و باد آرام شد. اونا کاملاً حیرو شدند، ^{۵۲} چراکه معجزه نان ره پی نبرد، بلکه دل های ازوا سخت شدند.

شفا ددون ناجورا د گنیسارت

^{۵۳} وختی اونا از دریا تیر شد، د سرزمین گنیسارت آمد و د اونجی لنگر اندخته کشتی ره ایسته کد. ^{۵۴} امی که اونا از کشتی برو آمد، مردم فوری عیسی ره شنخت ^{۵۵} و د عجله د سرتاسر امزو منطقه رفت و ناجورا ره د بِلَه توشکا ایشته د هر جای که شنید عیسی د اونجی آسته، برد. ^{۵۶} و د هر جایی که عیسی مورفت یعنی د آغیلا، شارا و اطراف، مردم ناجورا ره د چار راهی ها می ایشت و د پیش ازو عذر-و-زاری موكد که بلده ازوا اجازه بدیه تا د دامون چپن شی دست بزنه و هر کسی که دست میزد شفا پیدا موكد.

دَ بَارِه پَاکِی و نِجَاسَت

۱ دَ امزُو غَیْت فرِیسیا و بعضی عالِمای دین که از اورشَلیم آمدُ دَ گِردِ عِیسی جَم شُد. ^۲ اونا دِید که بعضی از یارای شی قد دِستای ناپاک، یعنی ناشُشته نان مُخوره. ^۳ خودون فرِیسیا، بلکه تمام یهودیا تا دِستای خُو ره خُوب نشِیه، نان نَمُخوره و دَ امزی رقم رسم- و- رواجِ بابِه کَلونای خُو ره نِگاه مُونه؛ ^۴ مَثلاً، اونا وختیکه از بازار مییه تا خود ره نشِیه چیز نَمُخوره. امچنان غَدر رواج های دِیگه ام آسته که اونا نِگاه مُونه، مَثلاً شُشتون پیله ها، دِیگ ها، آفتوه ها، ظرفای مِسی و تَخْت ها. ^۵ اوخته فرِیسیا و عالِمای دین ازو پُرسان کد: ”چرا یارای تُو دَ مُطابِقِ رسم- و- رواجِ بابِه کَلونای مو رفتار نَمُونه، بلکه قد دِستای ناپاک نان مُخوره؟“

۶ اُو دَ جوابِ ازوا کُفت: ”اشعیای نَبی دَ بارِه شُمو ریاکارا دُرست پیشگویی کده، امو رقم که نوشته شده:

ای مردُم قد لَبای خُو دَز مه اِحْتِرام مُونه،

مگم دِل های شی از مه دُور آسته؛

۷ اونا بے فایده مَره پرستش مُونه،

چُون اونا رسم-و-رَواجی ره تعلیم میډیه

که اُصولِ انسانی آسته.

^۸ شُمو احکامِ خُدا ره نادیده گِرِفته رسم-و-رَواجِ انسانی ره محکم میگیرید. ”^۹ امچنان دزوا گُفت: ”شُمو احکامِ خُدا ره دَ آسانی باطل مُونید تا رسم-و-رَواجِ خُو ره دَ جای بیرید. ”^{۱۰} چُون مُوسی گُفته: ”آته و آبه خُو ره اِحترام کُو‘ و ‘هر کسی که دَ آته و آبه خُو دَو-و-دَشنام بډیه، باید کُشته شنه. ”^{۱۱} ”مگم شُمو مُوکید: ”اگه یگ نفر دَ آته یا آبه خُو بُگیه، ”اُمُو کومک که از دِستِ ازمه دز شُمو میرسید، دَ خُدا وَقَف شُد. ”^{۱۲} ”اوخته شُمو دیگه اُو ره نَمیلید که یگو کار بلده آته یا آبه خُو انجام بډیه. ”^{۱۳} ”دَ امزی رقم شُمو کلامِ خُدا ره دَ وسیله رسم-و-رَواجِ خُو که جاری کډید باطل مُونید و ازی رقم کارا غدر مُونید. ”

^{۱۴} اوخته عیسیٰ بسم جمعیتِ مردُم ره کُوی کده دزوا گُفت: ”پگ شُمو دز مه گوش بډید و بُفامید: ”هیچ چیزی دَ برونِ انسان نییه که دَ داخلِ شی بوره و اُو ره نَجس کُنه، بلکه چیزی که از داخلِ شی بُر موشه، اونا آسته که اُو ره نَجس مونه. ”^{۱۶} [هر کسی که گوش شِنوا دَره، گوش بگیریه.]

^{۱۷} وختیکه از پیشِ جمعیتِ مردُم دَ خانه دَر آمد، یارای شی معنای مَثَل ره ازو پُرسان کد. ”^{۱۸} اُو دزوا گُفت: ”آیا شُمو ام پی نُموبرید؟ آیا نُموفامید که هر چیزی که از بُرو دَ داخلِ

انسان موره، نَمیتنه اُو ره نَجِس کُنه؟ ^{۱۹} چُون خوراک دَ قَلب شی داخِل نَمُوشه، بَلکِه دَ مِعدِه موره و بعد ازو دَ کِنارآب پورته موشه. ” دَ امزی رقم اُو تمام خوراک ها ره پاک اعلان کد. ^{۲۰} و اُو اِدامه دَده گُفت: ” چیزی که از وجودِ انسان بُر موشه، اُمُو انسان ره نَجِس مونه، ^{۲۱} چُون از درون، از دِلِ انسان آسته که اینی چیزا بُر موشه: فِکرای بد، فِسادِ اخلاقی، دُزی، قتل، ^{۲۲} زنا، طَمع، شرارت، فِریب، شهوتِ پَرستی، حسادت، تَهَمَت، کِبر- و-غُرور و لَوڈگی. ^{۲۳} پگِ امزی چیزای بد از داخلِ بُر موشه و انسان ره نَجِس مونه. ”

ایمانِ یگِ خاتونِ غیرِ یهود

^{۲۴} عیسی اُونجی ره ایله کده دَ سرزمینِ صُور رفت و دَ یگِ خانه داخِل شُد؛ اُو نَمیخواست که کس خبر شُنه، ولے نَتَنست که تاشه بُمَنه. ^{۲۵} اوخته یگِ خاتو که دُخترِ ریزه شی روحِ ناپاک دَشت، امی که دَ باره عیسی شَنِید، فوری اَمده خود ره دَ پیشِ پایای شی اَندخت. ^{۲۶} اُمُو خاتو یگِ یونانی و از فِنیقیه سُوریه بُود. اُو دَ پیشِ عیسی عُدْر-و-زاری کد که جن ره از دُختر شی بُر کُنه. ^{۲۷} عیسی دَزو گُفت: ” بیل که اوّل بچکِیچا سیر شُنه، چُون خُوب نییه که نانِ بچکِیچا ره بگیری و دَ پیشِ سگا پورته کنی. ” ^{۲۸} لیکن اُمُو خاتو دَ جواب شی گُفت: ” یا مولا، ولے حتی سگا ام از میدگی های که از دِسترخونِ بچکِیچا موفته، مُوخوره. ” ^{۲۹} عیسی دَزو گُفت: ” بورو، بخاطرِ گُفتونِ امزی توره تُو، جن از دُختر تُو بُر شُد. ” ^{۳۰} وختیکه اُمُو خاتو خانه خُو رفت، دید که دُختر شی دَ بله جاگه خاو آسته و جن

آدمِ گر-و-گنگه شفا پيدا مونه

^{۳۱} اوخته عیسیٰ از منطقه صُور بُر شُد و از راه صیدون از مینکلِ سرحدِ دیکاپولیس دَ دریای جلیلیه آمد. ^{۳۲} دَ اُونجی مردمِ یگِ آدمِ گر ره دَ پیشِ عیسیٰ اُورد که زبون شی بند موشد و اونا دَ پیشِ عیسیٰ عذر-و-زاری کد که دِست خُو ره دَ بِلِه اَزُو آدمِ بیله. ^{۳۳} اوخته عیسیٰ اُو ره از مینکلِ جمعیتِ کشیده دَ یگِ گوشه بُرد و کلکای خُو ره دَ گوشای اَزُو ایشت و لُعبِ دان خُو ره دَ زبون شی مَلید ^{۳۴} و سُونِ آسمو توخ کده یگِ آه کشید و دَزُو کُفت: ”اِفْتَح!“ یعنی ”وازشو!“ ^{۳۵} فوری گوشای اَزُو واز شُد و بِنَدِشِ زبون شی از بین رفت و اُو صحیح توره کُفت. ^{۳۶} اوخته عیسیٰ دَزُوا اَمَر کد که دَزی باره دَ هیچ کس نقل نَکُنه، مگم هر چِیقس کَلوتر اونا ره مَنع کد، اونا کَلوتر اَمُو توره ره تیت کد. ^{۳۷} مردمِ بے اندازه خيرو شُد و مَوگُفت: ”اُو تمامِ کارا ره دَ خُوبی انجام دده. اُو حتی گر ها ره شِنُوا مونه و گنگه ها ره دَ توره کُفتو میره.“

نان ددو دَ چار هزار نفر

۸ دَ امزُو روزا بسم یگِ جمعیتِ کُته جم شُد و ازی که بلده خوردو چیز نَدشت عیسیٰ

یارای خُو ره کوی کده دَزوا گُفت: ^۲ ”دِل مه دَ حالِ امزی جمعیتِ مَوسوزه، چُون سه روز شُده که قد ازمه آسته و هیچ چیز بلده خوردو ندره. ^۳ اگه اونا ره گُشنه دَ خانه های شی رَبی کنم، اونا دَ بَینِ راه از حالِ موره، چراکه بعضی ازوا از راهِ دُور آمده. “ ^۴ یارای شی دَ جوابِ اَزو گُفت: ”کی میتنه آمیا ره دَمزی بیابو از نان سیر کُنه؟“ ^۵ عیسیٰ ازوا پُرسان کد: ”چند نان دَرید؟“ اونا گُفت: ”هفت نان.“ ^۶ پس دَ جمعیتِ مردُم امر کد که دَ رُوی زمی بِشینه. اوخته امو هفت نان ره گِرِفته شُکرگُزاری کد و تُوته کده دَ یارای خُو دَد تا دَ پیشِ جمعیتِ مردُم بیله؛ و اونا ایشْت. ^۷ اونا چند ماهی ریزه ام دَشت. عیسیٰ اونا ره ام بَرکت دَد و امر کد که دَ پیشِ مردُم بیله. ^۸ پگِ ازوا خورده سیر شُد و اونا تُوته-و-پرچه باقی منده ره که جم کد، هفت سَبَد پُر شُد. ^۹ تعدادِ ازوا تقریباً چار هزار نفر بُود. بعد اَزو عیسیٰ اونا ره رُخصت کد ^{۱۰} و خود شی دِستی قد یارای خُو دَ کِشتی سوار شُد و دَ منطقه دَلمانوته رفت.

فَرِسیا مُعجزه طلب مونه

^{۱۱} اوخته فَرِسیا آمد و جَر-و-بَحْث ره قد عیسیٰ شُروع کد و از رُوی آزمایش تقاضای مُعجزه آسمانی کد. ^{۱۲} او از دِل خُو یگ آه کشید و گُفت: ”چرا ای نسلِ مُعجزه طلب مونه؟ ما حقیقت ره دَز شُمو مَوگُم، هیچ مُعجزه بلده امزی نسلِ نِشو دَده نَمُوشه.“ ^{۱۳} و اونا ره ایله کده پس دَ کِشتی شِشت و دَ اُو طرفِ دریا رفت.

^{۱۴} دَ امزُو غَیت یارا پُرْمُشت کُدُده که نان بَگیره و دَ کِشتی ام کَلوَتَر از یگ نان قد خُو نَدَشت. ^{۱۵} اوخته عیسی اونا ره باخبر کده گُفت: ”باخبر بَشید که از خمیرمایه فریسیا و خمیرمایه هیرودیسی احتیاط کُنید.“ ^{۱۶} پس اونا قد یگدیگه خُو گُفت: ”ای ره از خاطری گُفت که نان نَدَره.“ ^{۱۷} عیسی ای ره پی بُرده دَزوا گُفت: ”چرا دَ باره ازی که نان نَدَرد دَ بَین خُو توره مُوکید؟ آیا هنوز ام پی نَمُوبرید و نَمُوفامید؟ آیا دل های شُمو سخت آسته؟ ^{۱۸} آیا شُمو چیم دَرد و له نَمینگرید و گوش دَرد و له نَمیشنوید؟ آیا دَ یاد شُمو نییه؟ ^{۱۹} وختیکه امو پنج نان ره بلده پنج هزار نفر تُوته کُدم، از تُوته-و-پَرچه که جم کدید چند سَبَد پُر شُد؟“ اونا گُفت: ”دوازده سَبَد.“ ^{۲۰} او گُفت: ”وختیکه هفت نان ره بلده چار هزار نفر تُوته کُدم، از تُوته-و-پَرچه که جم کدید چند سَبَد ره پُر کدید؟“ اونا گُفت: ”هفت سَبَد.“ ^{۲۱} پس عیسی دَزوا گُفت: ”آیا تا هنوز ام نَمُوفامید؟“

شفا دَدونِ یگ آدم کور دَ بیت صیدا

^{۲۲} وختی اونا دَ بیت صیدا آمد، مردم یگ آدم کور ره دَ دیر عیسی اُورد و دَ پیش شی عُدِر-و-زاری کد که دِست خُو ره دَ بله اَزو بیله. ^{۲۳} او از دِست امزُو آدم کور گِرِفت و او ره از آغیل بُرو بُرد. بعد اَزو چیمای شی ره لُعبِ دان کد و دِستای خُو ره دَ بله اَزو ایشته از

شی پُرسان کد: "آیا کُدم چیز مینگری؟" ^{۲۴} او باله توخ کده گُفت: "مردُم ره مینگرم که مثلِ درختا وری معلوم موشه و راه میگرده." ^{۲۵} عیسیٰ بسم دستای خُو ره دَ بله چیمای ازو ایشته. اوخته او دقیق توخ کد و بینایی شی پس آمد و او تمام چیزا ره روشو-و-واضح دید. ^{۲۶} پس عیسیٰ او ره دَ خانه شی ربی کده گُفت: "دَ امزو آغیل نرو."

اقرارِ پترُس دَ باره مسیح

^{۲۷} عیسیٰ و یارای شی دَ آغیلای منطقه قیصریه فیلیپس رفت. او دَ بین راه از یارای خُو پُرسان کده گُفت: "مردُم مَره کی میدنه؟" ^{۲۸} اونا دَ جواب شی گُفت: "بعضی ها مَوگیه یحیای تعمید دهنده؛ و بعضی های دیگه مَوگیه ایلاس پیغمبر و بعضی های دیگه یکی از پیغمبرا." ^{۲۹} او ازوا پُرسان کد: "شُمو مَره کی میدنید؟" پترُس دَ جواب شی گُفت: "تُو مسیح آستی." ^{۳۰} پس عیسیٰ دزوا امر کد که دَ باره ازو دَ هیچ کس چیز نگیه.

عیسیٰ دَ باره مرگ خُو پیشگویی مونه

^{۳۱} اوخته او شروع دَ تعلیم ددون ازوا کد و گُفت: "لازم آسته که «باچه انسان» رنج-و-عذابِ کلو بنگره و دَ وسیله ریش سفیدا، پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین رد شده کشته شنه و بعد از سه روز دوباره زنده شنه." ^{۳۲} عیسیٰ امی توره ره واضح گُفت؛ و پترُس او ره دَ یگ گوشه بُرد و شروع کد که او ره منع کنه. ^{۳۳} مگم عیسیٰ پس دور خورد

و سُون یارای خُو توخ کده پترُس ره سرزنش کد و گُفت: ”از مه دُور شو، ای شیطو!
چراکه فکر تُو دَ چیزای اِلهی نییه، بلکه دَ چیزای انسانی آسته.“

^{۳۴} اوخته عیسیٰ جمعیتِ مردُم ره قد یارای خُو کوی کد و دزوا گُفت: ”اگه کسی میخایه
که از مه پیروی کنه، باید خود ره انکار کنه و صلیب خُو ره باله کده از پشتِ ازمه بییه.“
^{۳۵} چُون هر کسی که بخایه جان خُو ره نجات بدیه، اُو ره از دست میدیه؛ مگم هر کسی که
جان خُو ره بخاطرِ ازمه و خوشخبری از دست بدیه، اُو ره نجات میدیه. ^{۳۶} بلده انسان چی
فایده دره که تمام دُنیا ره دَ دست بیره، مگم جان خُو ره از دست بدیه؟ ^{۳۷} یا انسان دَ
عوضِ جان خُو چیزخیل دده میتنه؟ ^{۳۸} پس هر کسی که از مه و از تورای مه دَ مینکل
امزی نسلِ زناکار و گُناهکار ننگ دشته بشه، «باچه انسان» ام وختیکه دَ بزرگی-و-جلالِ
آته خُو قد ملایکه های مُقدَّس مییه ازو ننگ مونه.

^۹ اُو دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، بعضی کسای که دَ اینجی ایسته یه تا
پادشاهی خُدا ره که قد قدرت مییه ننگره، مَره مرگ ره نمِیچشه.“

تبدیلی شکلِ عیسیٰ

^۲ بعد از شش روز عیسیٰ پترُس، یعقوب و یوحنا ره گرفت و تنها اونا ره قد خُو دَ بله یگ

کوه قیل بُرد. د اُونجی شکلِ عیسیٰ د پېش رُوی ازوا تبدیل شد^۳ و کالای شی رقم برف وری بیخی سفید شد، د اندازه که هیچ کس د رُوی زمی نَمیتنه کالا ره اوقس سفید کُنه. ^۴ اوخته ایلاس قد موسیٰ بلده ازوا ظاهر شد و اونا قد عیسیٰ توره موگفت. ^۵ پس پترس د عیسیٰ گُفت: ”اُستاد، کلو خوب آسته که مو د اینجی آستی. اجازه بدی که سه سایه بان جور کنی: یگ بلده ازتو، یگ بلده موسیٰ و یگ بلده ایلاس.“ ^۶ او نَمیدنست که چیزخیل بگیه، چراکه اونا غدر ترس خوردد. ^۷ اوخته یگ اور د بله ازوا سایه کد و از اور یگ آواز آمده گُفت: ”ایمی باچه دوست دشتنی مه آسته، از آید شی شنید.“ ^۸ بے بلغه وختی اونا چار طرف خو ره توخ کد، هیچ کس ره قد خو ندید بغیر از عیسیٰ و بس.

^۹ وختیکه اونا از کوه تاه میمد، عیسیٰ دزوا امر کد که د باره چیزی که اونا دیده د هیچ کس نقل نکُنه تا زمانی که «باچه انسان» از مُرده ها دُوباره زنده نشُده. ^{۱۰} پس اونا امی توره ره د پېش خودون خو نگاه کد و از یگدیگه خو سوال موکد که امی «از مُرده ها دُوباره زنده شدو» چی معنی دشته بشه.

^{۱۱} اوخته اونا از عیسیٰ پُرسان کده گُفت: ”چرا عالمای دین موگیه که ایلاس باید اول ببیه؟“ ^{۱۲} او د جواب ازوا گُفت: ”دُرست آسته که ایلاس اول مییه تا تمام چیزا ره اصلاح کُنه. ولے د باره «باچه انسان» چطور نوشته شده که او باید غدر رنج بنگره و تحقیر-و-توهین شُنه؟“ ^{۱۳} مگم ما دز شمو موگم که ایلاس گاه آمد و اونا هر چیزی که خاست د حق

ازو کد، امو رقم که د باره شی نوشته شد.

باچه جندی شفا پیدا مونه

^{۱۴} وختیکه اونا د پیش دیگه یارا رسید، یگ جمعیت کته ره د گرد ازوا دید و بعضی عالمای دین قد ازوا جر-و-بحث موكد. ^{۱۵} امی که مردم عیسی ره دید، پگ شی غرق حیرت شد و دویده دویده آمد تا قد ازو منده نشی کنه. ^{۱۶} اوخته عیسی ازوا پُرسان کد: “د باره چیزخیل قد ازوا جر-و-بحث مونیید؟” ^{۱۷} یگ آدم از مینکل جمعیت مردم د جواب شی گفت: “استاد، ما باچه خو ره د پیش ازتو آوردیم؛ او گرفتار یگ روح ناپاک آسته که او ره گنگه کده. ^{۱۸} هر وختیکه او ره میگیره، او ره د زمی میندزه و از دان شی قف بر موشه و او دندونای خو ره میخیه و شخک مومنه. ما از یارای تو خواهش کدم که روح ناپاک ره بر کنه، مگم اونا نتنست.” ^{۱۹} عیسی د جواب ازوا گفت: “ای نسل بے ایمان! تا کی ما قد شمو بشم و تا کی شمو ره تحمل کنم؟ او ره پیش ازمه بیرید.” ^{۲۰} اونا او ره د پیش عیسی آورد. امی که روح ناپاک عیسی ره دید، فوری د بله امزو باچه حمله آورد و او د زمی افتده تو-و-پیچ خورد و از دان شی قف بر شد. ^{۲۱} عیسی از آته شی پُرسان کد: “چیس دیر شده که امی تکلیف ره دره؟” او گفت: “از ریزگی.” ^{۲۲} امی روح ناپاک غدر وختا او ره د آتش و او میندزه تا او ره نابود کنه. آلی اگه یگو کار میتنی، د حال ازمو رحم کده مو ره کومک کو.” ^{۲۳} عیسی دزو گفت: “اگه بتنی ایمان بیری، بلده کسی که

ایمان دَره تمام چیزا مُمْکِن آسته. ”^{۲۴} آته امزو باچه فوری چیغ زده گُفت: ”ما ایمان میړم؛ دَ باره بے ایمانی مه دز مه کومک کو!“^{۲۵} وختی عیسیٰ دید که جمعیتِ مردم دَ گردِ ازو دَ زودی جَم موشه، او دَ بله روح ناپاک هیبت کده دز شی گُفت: ”ای روح کر و گنگه، دز تو حُکم مونم که ازو بر شو و دیگه هرگز دَ پوستِ ازو داخل نشو.“^{۲۶} اوخته روح ناپاک چیغ زد و باچه ره یگ تکانِ سخت دده بر شد و امو باچه مثلِ مُرده جور شد، دَ اندازه که غدر کسا گُفت: ”او مُرده.“^{۲۷} مگم عیسیٰ از دست شی گرفته او ره باله کد و او سر پای خو ایسته شد.

^{۲۸} وختی عیسیٰ دَ خانه داخل شد، یارای شی دَ تنهایی ازو پُرسان کد: ”چرا مو نتستی او ره بر کنی؟“^{۲۹} او دزوا گُفت: ”ای رقم روح دَ وسیله هیچ چیز بر نموشه، جز دَ وسیله دُعا.“

عیسیٰ بسم دَ باره مرگ خو پیشگویی مونه

^{۳۰} عیسیٰ و یارای شی ازونجی بر شده رفت و از جلیلیه تیر شد. او نمیخواست که کس خبر شنه،^{۳۱} چون او دَ یارای خو تعلیم میدد و دزوا موگفت: ”«باچه انسان» دَ دستِ مردم تسلیم موشه و اونا او ره موکُشه و سه روز بعد از کُشته شدو دوباره زنده موشه.“^{۳۲} مگم اونا مقصدِ توره شی ره نفامید و ترس خورد که ازو پُرسان کنه.

بحث دَ باره بزرگی

^{۳۳} اوخته اونا دَ کفرناحوم آمد و غیبتیکه اونا دَ خانه بود، عیسیٰ از یارای خُو پُرسان کد:
”دَ بَینِ راه دَ باره چیزخیل قد یگدیگه خُو جر-و-بَحَث مُوکدِید؟“ ^{۳۴} اونا چپ مند، چراکه دَ
راه قد یگدیگه خُو جر-و-بَحَث مُوکد که دَ مینکلِ ازوا کی بزرگتر آسته. ^{۳۵} عیسیٰ ششت
و امو دوازده یار ره کوی کده دَزوا کُفت: ”هر کسی که میخایه اول بشه، او باید آخر پگ
و غلام پگ بشه.“ ^{۳۶} اوخته او یگ بچکیچه ره گرفت و او ره دَ مینکلِ ازوا ایستلجی کد
و او ره دَ بغل خُو گرفته دَزوا کُفت: ^{۳۷} ”هر کسی که یکی امزی بچکیچا ره دَ نام ازمه
قبول کنه، مَره قبول کده و هر کسی که مَره قبول کده، نَه مَره، بلکه امو ره قبول کده که
مَره رَبی کده.“

هر کسی که مُخالفِ مو نییه قد ازمو آسته

^{۳۸} یوختا کُفت: ”اُستاد، مویگ نفر ره دیدی که دَ نامِ ازتو جنیات ره بر مُوکد و مو او ره
منع کدی، چراکه او از جمِ ازمو نبُود.“ ^{۳۹} لیکن عیسیٰ کُفت: ”او ره منع نکُنید، چُون
هیچ کس نَمیتنه که دَ نامِ ازمه یگ مُعجزه کنه و یگ لحظه بعد دَ باره ازمه بد بُگیه.
^{۴۰} چُون کسی که دَ ضدِ مو نییه، او قد ازمو یه.“

^{۴۱} هر کسی که دَز شمو دَ نامِ ازمه یگ پیله او بدیه که وُچی کُنید فقط بخاطری که دَ

مسیح تعلق درید، ما حقیقت ره دز شمو موگم که او به اجر نومنه.

اخطار د وسوسه کونده ها

^{۴۲} هر کسی که باعث گمراهی یکی امزی ریزه گینا شنه که دز مه ایمان دَره، بلده ازو بهتر آسته که یگ سنگ آسیا د گردون شی اوزو شده د دریا پورته شنه. ^{۴۳} پس اگه دست تو باعث موشه که تو گمراه شنی او ره قطع کو، چون بلده تو بهتر آسته که چننه د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو دست د دوزخ بفتی، د آتش گل ناشدنی، ^{۴۴} [د جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه. ^{۴۵} اگه پای تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره قطع کو، چون بلده تو بهتر آسته که لنگ د زندگی ابدی داخل شنی نسبت دزی که قد دو پای د دوزخ پورته شنی، ^{۴۶} [د جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه. ^{۴۷} اگه چیم تو باعث موشه که تو گمراه شنی، او ره بر کو، چون بلده تو بهتر آسته که قد یگ چیم د پادشاهی خدا داخل شنی، نسبت دزی که قد دو چیم د دوزخ پورته شنی، ^{۴۸} د جایی که کرم شی نومره و آتش گل نموشه.

^{۴۹} چون تمام کسا قد آتش نمکی موشه. ^{۵۰} نمک خوب آسته، لیکن اگه نمک شوری خو ره از دست بدیه، چطور میتنه که مزه شی پس بییه؟ شمو د خودون خو نمک دشته بشید و قد یگدیگه خو د صلح-و-صفا زندگی کنید.

دَ بَارِه پِلَاق

۱۰ عیسیٰ اُونجی ره ایله کد و دَ منطِقَه یهودیَه و اُو طرفِ دریای اُردُن رفت. جمعیتِ مردم بسم دَ گِردِ ازو جم شد و اُو مُطابِقِ عادت خُو باز ام اونا ره تعلیم دَد.

۲ دَمزُو غیت بعضی فریسیا اَمَد و بلده آزمایش ازو پُرسان کد: ”آیا بلده یگ مرد رَوا آسته که خاتون خُو ره طلاق بَدیه؟“ ۳ عیسیٰ دَ جوابِ ازوا گُفت: ”موسیٰ دَز شُمو چی حُکم دَدَه؟“ ۴ اونا گُفت: ”موسیٰ اجازه دَدَه که یگ مرد یگ طلاق نامه نوشته کُنه و خاتون خُو ره ایله بَدیه.“ ۵ اوخته عیسیٰ دَزوا گُفت: ”موسیٰ بخاطرِ سنگدلی شُمو ای حُکم ره بلده شُمو نوشته کد. ۶ مگم از شُروع خِلقت خُدا اونا ره مَرَد و زَن خَلق کد. ۷ امزی خاطر مرد، آته و آبه خُو ره ایله کده قد خاتون خُو یگجای موشه ۸ و هر دوی شی یگ جسم موشه. ۹ پس چیزی ره که خُدا یگجای کده، انسان نباید جدا کُنه.“

۱۰ وختی اونا دَ خانه بُوَد، یارا بسم دَزی باره از عیسیٰ سوال کد. ۱۱ اُو دَزوا گُفت: ”هر کسی که خاتون خُو ره طلاق بَدیه و قد یگ خاتونِ دیگه توی کُنه، اُو دَ حقِ خاتون خُو زنا مونه. ۱۲ و اگه یگ خاتو شوی خُو ره طلاق بَدیه و قد یگ مردِ دیگه توی کُنه، اُو ام زناکاری مونه.“

عیسیٰ بچکیچای ریزه ره برکت میدیه

^{۱۳} دَمَزُو غَیْتِ مَرْدُمِ بچکیچای ریزه ره دَ پِیشِ عِیْسِیٰ اُورِد تا دَ سِرِ اَزوا دِست بیلِه؛ مگم یارا اونا ره سرزنش کد. ^{۱۴} وختیکه عیسیٰ ای کار ره دید، قار شد و دَزوا گُفت: ”بیلید که بچکیچای ریزه پیشِ ازمه بییه و اونا ره مَنع نَکُنید، چراکه پادشاهی خُدا دَمزی رقم کسا تعلق دَره. ^{۱۵} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، هر کسی که پادشاهی خُدا ره رقم یگ بچکیچه ریزه قبول نَکنه، او هرگز دَ زشی داخِل نَمُوشه. “ ^{۱۶} اوخته بچکیچا ره دَ بَغْل خُو گِرِفَت و دِستای خُو ره دَ سِرِ اَزوا ایشته اونا ره بَرکت دَد.

آدم سرمایه‌دار و زندگی ابدی

^{۱۷} وختیکه عیسیٰ دَ راه مورفت، یگ آدم دَویده دَویده اَمَد و دَ پِیشِ اَزو زانو زده اَزو پُرسان کد: ”ای اُستادِ نیک، ما چیز کار کنم تا صاحبِ زندگی اَبَدی شُنم؟ “ ^{۱۸} عیسیٰ اَزو پُرسان کد: ”چرا مَره نیک مُوگی؟ هیچ کس نیک نیسته بَغیر از خُدا و بَس. “ ^{۱۹} تُو احکامِ شریعت ره میدنی که مُوگه: ’قتل نَکو، زنا نَکو، دُزی نَکو، شاهدی دروغ نَدی، فَریب کاری نَکو، آته و آبه خُو ره اِحترام کُو. “ ^{۲۰} او آدم دَ جواب شی گُفت: ”اُستاد، ما پگ امزیا ره از ریزگی خُو دَ جای اُوردیم. “ ^{۲۱} عیسیٰ سُون اَزو تُوخ کده او ره مَحَبَت کد و دَزو گُفت: ”یگ چیز کم دَری؛ بورو، هر چیزی که دَری سَودا کُو و پِیسِه شی ره دَ غَرِیبا بَدی؛ اوخته

تُو دَ عَالِمِ بَالِه صَاحِبِ يَگِ گَنجِ مُوشِي. بَعْدِ اَزُو بِيه و اَز مِه پِيروِي كُو. ” ۲۲ مَگم بَخاطِرِ
اَمزِي توره لَب-و-رُوِي شِي اوزو شُد و اُو غَمگِي شُدِه اَزونجِي رِفَت، چِرَاكِه اُو مال-و-دَوْلَتِ
كَلو دَشَت.

۲۳ اَوخْتِه عِيسِي چَارْدُور خُو رِه تُوخ كَدِه دَ يَاراي خُو كُفَت: ” چِيَقَسِ سَخْتِ اَسْتِه كِه اَدَماي
دَوْلَتْمَنَدِ دَ پادشاهِي خُدا دَاخِلِ شُنِه! ” ۲۴ يَارا اَمزِي توراِي شِي حَيرو مَنَدَد، مَگم عِيسِي بَسْم
دَزوا كُفَت: ” اَي بَچِكِيچَا، دَاخِلِ شُدو دَ پادشاهِي خُدا چِيَقَسِ سَخْتِ اَسْتِه! ” ۲۵ تِيرِ شُدونِ
اَشْتُرِ اَز نِيْفِه سِيزو اَسُوْتَرِ اَسْتِه نِسَبَتِ دَ دَاخِلِ شُدونِ اَدَمِ دَوْلَتْمَنَدِ دَ پادشاهِي خُدا. ” ۲۶ اَونا
بِه اَندازِه حَيرو شُدَد و قَد يَگْدِيگِه خُو مُوگُفَت: ” پَس كِي مِيْتَنِه نِجَاتِ پِيْدَا كُنِه؟ ”
۲۷ عِيسِي سُونِ اَزوا تُوخ كَدِه كُفَت: ” بَلَدِه اِنْسَانِ نَامْمَكِنِ اَسْتِه، مَگم نِه بَلَدِه خُدا، چِرَاكِه
بَلَدِه خُدا چِيَزَا مُمَكِنِ اَسْتِه.

۲۸ پَتْرُسِ دَ توره كُفَتو شُد و دَزُو كُفَت: ” مو تَمَامِ چِيَزِ خُو رِه اِيلِه كَدِه و اَز تُو پِيروِي
مُونِي. ” ۲۹ عِيسِي كُفَت: ” ما حَقِيْقَتِ رِه دَزِ شُمُو مُوگُم، هِيچِ كَسِي رِه پِيْدَا نَمِيْتِيْدِ كِه
خَانِه يَا پَرارو يَا خوارو يَا اَتِه يَا اَبِه يَا بَچِكِيچَا يَا زَمِيْنِ خُو رِه بَخاطِرِ اَزْمِه و خَوْشخَبْرِي
اِيلِه كُنِه، ” ۳۰ و دَ اِي دُنْيَا صَد بَرابَرِ خَانِه هَا، پَرارو، خوارو، اَبِه گُو، بَچِكِيچَا و زَمِيْنَا رِه قَد
اَزار-و-اَذِيْتِ قَتِي دَ دِسْتِ نِيرِه و دَ عَالَمِي كِه مِيِيه صَاحِبِ زَنْدَگِي اَبَدِي نَشْنِه. ” ۳۱ مَگم غَدَرِ
كَساي كِه اوْلِ اَسْتِه اَخِرِ مُوشِه و اَخِرْها اوْلِ.

سومنه پیشگویی عیسی د باره مرگ شی

^{۳۲} عیسی و یارای شی د راه بود و سون باله طرف اورشلیم مورفت و عیسی پیش پیش ازوا ریبی بود. یارا حیرت زده شدد و کسای که از پشت ازوا میمد، ترس خوردد. عیسی امو دوازده ره بسم د یگ گوشه برد و شروع کد که دزوا بگیه که چیزخیل د بله شی مییه ^{۳۳} و گفت: ”اینه، مو د اورشلیم موری و «باچه انسان» د دست پیشوایون عالی مقام و عالمای دین تسلیم موشه و اونا او ره محکوم د مرگ مونه و د دست مردمای غیر یهود تسلیم مونه؛ ^{۳۴} اونا او ره ریشخند کده د بله شی تف میندزه و او ره قمچی میزنه و موکشه، و له د روز سوم او دوباره زنده موشه.“

درخواست یعقوب و یوحنا

^{۳۵} یعقوب و یوحنا باچه های زیدی د پیش عیسی آمد و گفت: ”استاد، مو میخاهی هر چیز که از تو درخواست کنی، تو بلده مو انجام بدی.“ ^{۳۶} او دزوا گفت: ”چی میخاید که بلده شمو انجام بدم؟“ ^{۳۷} اونا دزشی گفت: ”اجازه بدی که د بزرگی جلال تو یگ مو د دست راست و دیگه مو د دست چپ تو بشینی.“ ^{۳۸} عیسی دزوا گفت: ”شمو نمیدنید که چیزخیل طلب مونید. آیا میتنید از جامی وچی کنید که ما وچی مونم، یا غسل تعمیدی ره بگیرید که ما قد شی غسل تعمید دده موشم؟“ ^{۳۹} اونا د جواب شی گفت: ”آره،

میتنی. " عیسیٰ دزوا گُفت: " دُرُست آسته، از جامی که ما وُچی مُونم، شمو ام وُچی مُونید و غُسلِ تمعیدی ره که ما میگیرم، شمو ام قد ازو غُسلِ تعمید دده موشید؛ ^{۴۰} مگم ششتو د دستِ راست یا چپ مه د اختیارِ ازمه نییه، بلکه بلده کسای آسته که بلده ازوا آماده شده. "

^{۴۱} وختیکه ده یارِ دیگه ای توره ره شنید، اونا د بله یعقوب و یوحنا قار شد. ^{۴۲} اوخته عیسیٰ اونا ره کوی کد و دزوا گُفت: " شمو میدنید که د مینکلِ مردمای غیرِ یهود کسای که حکمران حساب موشه، اونا د بله ازوا باداری مونه و کته کلونای ازوا د بله ازوا جبر- و- سِتم موكنه. ^{۴۳} مگم د بینِ ازشمو باید ای رقم نبشه، بلکه هر کسی که د مینکل شمو میخایه کته بشه، باید خدمتگار شمو بشه. ^{۴۴} و هر کسی که د مینکل شمو میخایه پیش قدم بشه، باید غلامِ پگ بشه. ^{۴۵} چون «باچه انسان» نَمده که خدمت شنه، بلکه تا خدمت کنه و جان خوره د راهِ غدر کسا فدا کنه. "

شفا ددونِ بارتیمائوس کور

^{۴۶} پس اونا د شارِ اریحا آمد. د حالیکه عیسیٰ قد یارای خو و یگ جمعیتِ کته از اریحا برو مورفت، بارتیمائوس باچه تیمائوس که یگ گدایگر کور بود د بغلِ راه ششتد. ^{۴۷} وختی بارتیمائوس شنید که او عیسیٰ ناصری آسته، او د چیغ زدو شد و گُفت: " ای عیسیٰ باچه داوود، د بله مه رحم کو! " ^{۴۸} غدر کسا د بله ازو هیبت کد که چپ شنه، مگم

او کلوتر چیغ زده گُفت: "ای باچه داوود، د بِله مه رَحْم کُو!" ^{۴۹} اوخته عیسی ایسته شده گُفت: "او ره کوی کُنید." اونا امو آدم کور ره کوی کد و دزو گُفت: "باجرات بش؛ باله شو که تو ره کوی مونه." ^{۵۰} او فوری چپن خو ره او سو اندخت و از جای خو پریده د پیش عیسی آمد. ^{۵۱} عیسی دزو گُفت: "چی میخاهی که بلده تو انجام بدم؟" آدم کور دزو گُفت: "استاد، ما میخایم که بسم پینا شنم." ^{۵۲} عیسی دز شی گُفت: "بورو؛ ایمان تو، تو ره شفا دد." او فوراً دوباره پینا شد و از پشت عیسی د راه گت شد.

داخل شدن عیسی د اورشلیم

۱۱ وختی اونا د بیت فاجی و بیت عنیا د دامون کوه زبتون که نزدیک اورشلیم آسته رسید، عیسی دو نفر از یارای خو ره ربی کده ^۲ دزوا گُفت: "د آغیلی که پیش روی شمو آسته، بورید و امی که دزشی داخل شدید، دستی یگ کره الاغ ره پیدا مونید که د اونجی بسته یه و تا آلی ره هیچ کس د بِله شی سوار نشده؛ او ره واز کده بیرید. ^۳ اگه کدم کس دز شمو بگیه، 'چرا ای کار ره مونید؟' شمو بگید: 'مولا ای ره لازم دَره و دستی د امینجی پس ربی مونه.'" ^۴ پس اونا رفته کره الاغ ره پیدا کد که د پالوی یگ درگه د منه کوچه بسته بود و اونا او ره واز کد. ^۵ بعضی کسای که د اونجی ایسته بود، دزوا گُفت: "چیز کار مونید، چرا کره الاغ ره واز موکنید؟" ^۶ اونا امو چیز ره گُفت که عیسی دزوا گُفتند. پس دزوا اجازه دد که بیره. ^۷ اوخته اونا کره الاغ ره د پیش عیسی آورد و چپن

های خوره د پُشت شی آندخت و عیسیٰ د بِلَه ازو سوار شُد. ^۸ غدر مردم چپن های خوره
د سر راه آوار کد و یگ تعداد دِیگه شاخچه های بلگدار ره که از زمینا قطع کُدد، د راه
فرش کد. ^۹ کسای که پیشلون ازو مورفت و کسای که از پُشت شی میمد، چیغ زده
مُوگفت:

”هوشیعانا!

مُبارک آسته کسی که د نام خُداوند مییه.

^{۱۰} مُبارک آسته پادشاهی بابه کلون مو داوود که د حال امدویه!

”هوشیعانا د بلندترین جای عالم باله.“

^{۱۱} اوخته عیسیٰ د اورشلیم داخل شُد و د خانه خُدا رفت و چارطرف خُو سون تمام چیزا توخ
کد، مگم ازی که ناوخت بُود او قد دوازده یار خو د بیت عنیا رفت.

عیسیٰ درخت انجیر ره نالت مونه

^{۱۲} روز دِیگه شی وختیکه اونا از بیت عنیا بُرو آمد، عیسیٰ گُشنه شُد. ^{۱۳} او از دُور یگ
درخت انجیر پُربلگ ره دید و رفت تا شاید یگو میوه دزو پیدا کنه. وختیکه د پیش شی

رسید بغیر از بلگ دَزُو هیچ چیز پیدا نکد، چراکه فصلِ انجیر نَبُود. ^{۱۴} اوخته دَ درخت گفت: “بعد ازی دیگه هرگز کس از میوه تُو نخوره.” و یارای شی ای ره شنید.

رفتونِ عیسیٰ دَ خانه خُدا

^{۱۵} بعد ازو اونا دَ اورشلیم آمد و عیسیٰ دَ خانه خُدا داخل شُده دَ بُر کدونِ کسای شروع کد که دَ خانه خُدا خرید و فروش مَوکد. او میزای صرافا و چوکی های کوتر فروشا ره سرچیه کد ^{۱۶} و دَ هیچ کس اجازه نَدَد که مال خُو ره از مینکلِ خانه خُدا تیر کُنه. ^{۱۷} او دَ مردُم تعلیم میدَد و مَوگفت: “آیا نوشته نَشُده که،

‘خانه مه جای عبادت بلده تمام قوم ها گفته موشه؟’

مگم شُمو ای ره غار دُزا جور کدید.”

^{۱۸} وختیکه پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین ای ره شنید، اونا دَ پُشتِ یگ فرصت بُر شُد که چطور او ره از بین بُره؛ چُون اونا ازو ترس مَوخورد، چراکه پگِ مردُم از تعلیم شی خیر و مندَد. ^{۱۹} وختیکه شام شُد، عیسیٰ و یارای شی از شار بُرو رفت.

درس از درخت انجیر

^{۲۰} صَباح گاه وختیکه اونا ازونجی تیر موشد، اونا درخت انجیر ره دید که از ریشه خشک شده. ^{۲۱} پترس توره عیسی ره د یاد خو آورد و دزشی گفت: ”اُستاد، اونه امو درخت انجیر ره که نالت کدی خشک شده.“ ^{۲۲} عیسی د جواب ازوا گفت: ”د خدا ایمان دشته بشید. ^{۲۳} ما حقیقت ره دز شمو موگم، اگه کس د امزی کوه بگیه، کنده شو و د دریا پورته شو، و د دل خو شک نکنه، بلکه ایمان دشته بشه که چیزی که موگیه واقع موشه، او بلده شی انجام دده موشه. ^{۲۴} امزی خاطر دز شمو موگم، هر چیزی ره که د دعا طلب کنید، یقین دشته بشید که او ره د دست آوردید و او از شمو موشه. ^{۲۵} وختیکه بلده دعا ایسته موشید، اگه د ضد کدم کس یگو چیز د دل خو درید، او ره ببخشید تا آته آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره ببخشه. ^{۲۶} [لیکن اگه شمو نبخشید، آته آسمانی شمو ام خطاهای شمو ره نموبخشه.“]

قدرت و اختیارات عیسی

^{۲۷} اونا بسم د اورشلیم آمد. د حالیکه عیسی د خانه خدا قدم میزد، پیشوایون عالی مقام و عالمای دین و ریش سفیدا د پیش شی آمد ^{۲۸} و گفت: ”قد کدم اختیار ای کارا ره مونی؟ کی دز تو امی اختیار ره دده که ای کارا ره انجام بدی؟“ ^{۲۹} عیسی دزوا گفت: ”ما ام از

شمو یگ سوال پُرسان مُونم و شمو دز مه جواب بیدید؛ اوخته ما دز شمو مَوگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم: ^{۳۰} آیا غسَلِ تعمیدِ یحییٰ از عالمِ باله بود یا از انسان؟ دز مه جواب بیدید. ^{۳۱} ”اونا قد یگدیگه خُو مشوره کده گفت: ”اگه بگی که از عالمِ باله بود، اوخته او مَوگیه، پس چرا دزو ایمان نوردید؟“ ^{۳۲} و اگه بگی که از انسان بود، مردم مو ره مَوکُشه. ”چون اونا از جمعیتِ مردم ترس مَوخورد، چراکه پگِ مردمِ یحییٰ ره پیغمبر میدنست، ^{۳۳} و امزی خاطر اونا د جوابِ عیسیٰ گفت: ”مو نمیدنی. “ عیسیٰ دزوا گفت: ”ما ام دز شمو نَموگم که قد کدم اختیار ای کارا ره انجام میدیم.“

مَثَلِ باغوانای ظالم

۱۲ اوخته عیسیٰ د مَثَلِ قد ازوا د توره گفتو شد و گفت: ”یگ آدم یگ باغ انگور جور کد و د گرداگرد شی دیوال باله کد. بعد ازو د مَنه شی یگ چرخشت جور کد و یگ بُرج پیره‌داری ام بلده شی آباد کد. اوخته او ره د باغوانا اجاره دد و خود شی د سفر رفت. ^۲ د فصلِ انگور او یگ غلام ره د پیشِ باغوانا ریی کد تا اونا حق شی ره از حاصلِ باغ انگور بگیره. ^۳ مگم اونا امو غلام ره لت-و-کوب کده دست‌خالی ریی کد. ^۴ او یگ غلام دیگه ره د پیشِ ازوا ریی کد. اونا او ره قد سنگ زده سر شی ره میده کد و دز شی بے حرمتی کد. ^۵ او بسم یگ غلامِ دیگه ره ریی کد و اونا او ره کُشت. و غدر کسای دیگه ره ام ریی کد که اونا بعضی ازوا ره لت-و-کوب کد و بعضی های شی ره کُشت. ^۶ او یگ

نفرِ دِيگه ام دَشت که او باچه دوست-دَشْتَنی شی بُود. آخِرکار او ره دَ پيش ازوا ربي کد و
قد خود خُو کُفت: 'اونا دَ باچه مه اِحْتِرام مُونه.' ^۷ مگم باغوانا قد یگدِيگه خُو کُفت:
'اینمی وارث آسته. بیید که ای ره بُکُشی و میراث از مو مُوشه.' ^۸ پس اونا باچه ره
گِرِفْتَه کُشت و او ره از باغ انگور بُرو پورته کد. ^۹ آلی صاحبِ باغ چیز کار مُونه؟ او مییه
و باغوانا ره نابُود مُونه و باغ انگور ره دَ دِيگه نفرا تسلیم مُونه. ^{۱۰} آیا امی نوشته ره
نَخانْدید که مُوگِیه:

'سنگی ره که اُستاکارا رَد کد،

سنگِ مُهم تادو شُده.

^{۱۱} ای کار ره خُداوند کده

و دَ نظرِ ازمو عَجیب آسته."

^{۱۲} رهبرای یهودیا دَ تلاشِ ازی بُود که عیسی ره دِستگِیر کُنه، چُون اونا پی بُرد که ای
مَثَل ره دَ ضِدِ ازوا کُفته، مگم اونا از مردُم ترس خورد. پس اونا او ره ایله کده رفت.

سوال دَ باره مالیه دَدو

^{۱۳} اوخته اونا بعضی فریسیا و طرفدارای هیرودیس ره دَ پیشِ عیسیٰ ربی کد تا او ره قد تورای خود شی دَ دام بندزه. ^{۱۴} اونا آمده دَزو گُفت: ”اُستاد، مو میدنی که تُو آدم صادق آستی و دَ غم کس نیستی که چی مَوگیه، چُون تُو دَ ظاهرِ انسان توخ نَمونی، بلکه راهِ خُدا ره دَ راستی تعلیم میدی. آیا مالیه دَدو دَ قیصر روا آسته یا نه؟ آیا مو مالیه بدی یا ندی؟” ^{۱۵} عیسیٰ ریاکاری ازوا ره پی بُرده دَزوا گُفت: ”چرا مَره آزمایش مَونید؟ بلده مه یگ سِکه یگ دیناری بیرید تا او ره توخ کُتم.” ^{۱۶} و اونا اُورد. اوخته او دَزوا گُفت: ”امی عکس و نشان از کی آسته؟” اونا دَ جواب شی گُفت: ”از قیصر.” ^{۱۷} عیسیٰ دَزوا گُفت: ”چیزی ره که از قیصر آسته دَ قیصر بدید و چیزی ره که از خُدا آسته دَ خُدا.” و اونا از جواب ازو خيرو مند.

سوال دَ باره دُوباره زنده شُدو

^{۱۸} اوخته صدوقیا که مَوگفت قیامت و جُود ندره، دَ پیشِ ازو آمد و ازو سوال کده گُفت: ^{۱۹} ”اُستاد، موسیٰ بلده ازمو نوشته کده که اگه برارِ یگ آدم بُمَره و خاتون شی بے اولاد دَ جای شی بُمَنه، او آدم باید قد امزو خاتو توی کُنه و بلده برارِ خُو اولاد پیدا کُنه. ^{۲۰} یگ زمان هفت برار بود؛ اولنه شی خاتو گرفت و مُرد و دَ جای شی اولاد نَمند. ^{۲۱} اوخته دوّمنه

شی اُمُو خاتو ره گِرفت و اُو ام مُرد و دَ جای شی اولاد نَمند؛ سِومنه ام امی رقم شد. ^{۲۲}

خُلاصه هر هفت شی اُو ره گِرفت و دَ جای هیچ کُدم شی اولاد نَمند. آخِر کار اُمُو خاتو ام مُرد. ^{۲۳} پس دَ روز قیامت اُو خاتونِ کُدم ازوا موشه؟ چُون هر هفت شی اُو ره خاتو کُدد.

^{۲۴} عیسی دَ زوا گُفت: ”آیا گُمراهی شُمو امزی خاطر نیسته که شُمو نه دَ باره کِتَابِ مُقَدَّسِ مِیدَنید و نه دَ باره قُدرتِ خُدا؟ ^{۲۵} چُون وختیکه اونا از مُرده ها دُوباره زنده موشه، اونا نه خاتو میگیره و نه شُوی مُونه، بلکه رقمِ ملایکه ها دَ عالمِ باله آسته. ^{۲۶} مگم دَ باره قیامتِ مُرده ها، آیا دَ کِتَابِ مُوسی دَ قِصّه «بُوتِه سوزان» نَخانَدید که چَطور خُدا دَ زُو گُفت: ’ما خُداي اِبْرَاهِیم و خُداي اِسْحاق و خُداي یَعْقُوب اَسْتُم. ^{۲۷} اُو خُداي مُرده ها نییه، بلکه خُداي زنده ها آسته. شُمو سخت گُمراه اَسْتید.

بُزرگترین حُکم

^{۲۸} یکی از عالِمای دین آمد و شِنید که اونا جر-و-بحث مُونه؛ وختی دید که عیسی دَ زوا یگ جوابِ خُوب دَد، اُو از شی پُرسان کد: ”کُدم حُکم از پگ کده مُهم آسته؟“ ^{۲۹} عیسی دَ جواب شی گُفت: ”حُکمِ مُهمِ اینی آسته: ’گوش کُو ای قومِ اِسْرَائیل، خُداوند، خُداي مو خُداوند یکتا آسته. ^{۳۰} پس خُداوند، خُداي خُو ره قد تمامِ دِل و تمامِ جان و تمامِ عقل و تمامِ قُوتِ خُو مُحَبَّتِ کُو. ^{۳۱} و دوّم شی اینی آسته: ’همسایه خُو ره رقمِ خودِ خُو اَلّی دوست دشته بش. ^{۳۲} هیچ حُکم ازی دُو کده بُزرگتر نییه.‘ ”اوخته عالمِ دین دَ زُو گُفت: ”کلو

خوب استاد، تو حقیقت ره گفتی که خدا یگ آسته و بغیر ازو دیگه نییه. ^{۳۳} و ای که او ره قد تمام دل و تمام عقل و تمام قوت مُحَبَّت کُنی و همسایه خو ره رقم خود خو آلی دوست بدنی، واقعاً ای از تمام هدیه های سوختنی و قربانی ها کده مُهمتر آسته. ^{۳۴} وختی عیسی دید که او جوابِ عاقلانه دده، دزو گفت: ”تو از پادشاهی خدا دور نیستی.“ بعد ازو دیگه هیچ کس جرأت نکد که ازو سوال کنه.

داوود و مسیح

^{۳۵} وختیکه عیسی د خانه خدا تعلیم میدد، او گفت: ”عالمای دین چطور میتنه بگیه که مسیح باچه داوود آسته؟ ^{۳۶} د حالیکه خود داوود د هدایتِ روح القدس گفته:

’خداوند د مولای مه گفت:

”د دستِ راست مه بشی

تا دشمنای تو ره د تی پای تو بندزم.“

^{۳۷} اگه خود داوود مسیح ره مولا موهیه، چطور میتنه که باچه شی بشه؟ ”و جمعیتِ کُته مردمُ قد شوق-و-علاقه د تورای ازو گوش میدد.

عیسیٰ مردم ره د باره عالمای دین خبردار مونه

^{۳۸} عیسیٰ د حالیکه تعلیم میدد گُفت: ”از عالمای دین احتیاط کُنید؛ اونا خوش دَره که قد چپن های دراز ای سُو-و-اوسو بگرده و د کوچه-و-بازار احترام شنه ^{۳۹} و د عبادت خانه ها چوکی های مَهَم ره دشته بشه و د مهمانی ها د باله-جای بشینه! ^{۴۰} اونا خانه های خاتونوی بیوه ره قُورت مونه و از رُوی رباکاری نماز خُو ره دراز مونه. اونا محکومیتِ سخت تر ره مینگره.“

هدیه یگ خاتونِ بیوه

^{۴۱} عیسیٰ رُوی د رُوی صندوقِ بیتِ المالِ خانه خُدا ششتد و مردمی ره توخ موكد که د منِه صندوق پیسه میندخت. غدر مردمای پیسه دار پیسه کلو اندخت. ^{۴۲} د امزو غیت یگ خاتونِ بیوه غریب آمد و دُو سِکِه که تقریباً یگ تنگه موشد اندخت. ^{۴۳} اوخته او یارای خُو ره کوی کد و دزوا گُفت: ”ما حقیقت ره دز شمو موگم، امی خاتونِ بیوه غریب از تمام کسای که د صندوق پیسه اندخت، کلوتر پورته کد. ^{۴۴} چون پگ ازوا از کلونی دارایی خُو اندخت، مگم او از غریبی خُو هر چیزی که دشت، یعنی تمام دار-و-ندار زندگی خُو ره اندخت.“

۱۳ وختیکه عیسیٰ از خانِه خدا بُر مُوشد، یکی از یارای شی دَزُو کُفت: ”اُستاد، توخ کُو، چی سنگای کُته و چی ساختمان های باشکوهی!“^۲ عیسیٰ دَزُو کُفت: ”امی ساختمان های کُته ره مینگری؟ یگ سنگ ام د بِلِه سنگِ دِیگه باقی نَمومنه، بَلکِه پگ شی زیر-و-زیر مُوشه.“

جور و جفا

۳ وختیکه عیسیٰ د بِلِه کوه زَبتون رُوی د رُوی خانِه خدا شِشتد، پترس، یعقوب، یوحنا و اندریاس تاشکی ازو پُرسان کد: ”دز مو بگی که ای چیزا چی وخت رُخ میدیه و نشانی که پگ امزی واقعه ها پوره شُدون شی نزدیک آسته، چی یه؟“^۵ اوخته عیسیٰ د جواب ازوا کُفت: ”هُوش خُو ره بگیری که کس شمو ره گمراه نکُنه.“^۶ غدر کسا د نام ازمه مییه و مُوگیه، ’ما امو آستم،‘ و غدر کسا ره گمراه مونه.^۷ وختیکه د باره جنگ ها و خبرِ جنگ ها میشنوید و رخطا نشنید؛ ای واقعه ها باید رُخ بدیه، لیکن آخر زمان هنوز نرسیده.^۸ چُون یگ قوم د ضِدِ قومِ دِیگه و یگ مَمَلکت د ضِدِ مَمَلکتِ دِیگه باله مُوشه و زلزله ها د جای های مُختلِف رُخ میدیه و قحطی ها مییه. ای چیزا شروع دَرِد زیدو آسته.

۹ مگم شمو خود ره احتیاط کنید، چراکه شمو ره د محکمه ها تسلیم مونه و د عبادت خانه

ها قَمْچى مِيزَنُه و شُمو بخاطرِ ازمه دَ پيشِ والى ها و پادشايو ايسته مُوشيد تا بَلدِه ازوا شاهدى بَدِيد. ^{۱۰} و اوّل بايد خوشخبرى دَ تمامِ قومِ ها اعلانِ شنه. ^{۱۱} پس هر وختيکه شُمو ره دِستگيرِ كده تسليمِ مونه، پيش از پيشِ غُصّه نَكُنيد كه چى بُوگيد، بَلكه هر چيزى كه دَ امزُو غَيِت دَز شُمو دَدِه مُوشه، امُو ره بُوگيد، چراكه توره گوى شُمو نِيسْتيد، بَلكه روحِ اَلْقُدسِ اَسْتِه. ^{۱۲} بَرار، بَرار ره و آتِه، باچه ره دَ مَرگِ تسليمِ مونه؛ و بچكِيچا دَ رُوى آتِه و آبه خُو ميخيزه و اونا ره دَ كُشتو ميديه. ^{۱۳} از خاطرِ نامِ ازمه تمامِ مردُم از شُمو بَدِ موبره، مگم هر كسى كه تا آخِرِ صَبِر-و-خَوِصِلِه كُنه، نِجاتِ پيدا مونه.

زشتِ بيروكار

^{۱۴} پس وختى شُمو زشتِ بيروكار ره دَ جايى ايسته مينگرديد كه نَباید بَشه -- خاننده پى بُبره -- اوخته كساي كه دَ يهوديه اَسْتِه بايد دَ كوه ها دُوتا كُنه؛ ^{۱۵} و هر كسى كه دَ بَلِه بامِ خانه اَسْتِه، بايد تاه نَشْنه و دَ خانه داخِلِ نَشْنه تا يگو چيز ره بگيره. ^{۱۶} و هر كسى كه دَ سِرِ كِشتِ اَسْتِه بايد بَلدِه گِرِفْتونِ كالايِ خُو پس نَرُوه. ^{۱۷} واى دَ حالِ خاتونوى كه دَ امزُو روزا شِكامتُو بَشه و يا نِلغِه شيرخور دَشْتِه بَشه!

^{۱۸} دُعا كُنيد كه اى چيزا دَ زِمِستو رُخ نديه، ^{۱۹} چُون دَ امزُو روزا اُوْطور رَنج-و-مُصِيبِتِ ميبه كه مِثِلِ شى از شُرُوعِ خِلْقَتى كه خُدا خَلق كد تا آلَى ره نَمَدِه و بعد ازُو هرگز نَميبه. ^{۲۰} اگه خُداوند اُو روزا ره كوتاه نَموكد، هيچ بَشَرِ نِجاتِ پيدا نَموكد؛ ليكن بخاطرِ اِنْتِخابِ شُدِه

های که او انتخاب کرده، او امروزه کوتاه کرده.

پس آمدون مسیح

^{۲۱} د امروزه زمان اگه کدم کس دز شمو موهیه: 'اینه، مسیح د اینجی آسته! یا 'اونه، مسیح د اونجی یه! 'باور نکنید، ^{۲۲} چراکه مسیح های دروغی و پیغمبرای دروغی بر موشه و معجزه ها و چیزای عجیب انجام میدیه تا اگه امکان دشته بشه، حتی انتخاب شده ها ره گمراه کنه. ^{۲۳} پس احتیاط کنید، ما پگ چیزا ره پیش از پیش دز شمو گفتیم.

^{۲۴} مگم د امروزه روزا، بعد امروزه رنج-و-مصیبت،

افتو تریک موشه

و ماه روشنی خو ره نمیدیه،

^{۲۵} ستاره ها از آسموتاه موفته

و قدرت های آسمونا تکان موخوره.

^{۲۶} اوخته مردم «باچه انسان» ره مینگره که خن قدرت و جلال بزرگ د بله اورها مییه. ^{۲۷} د

امزُو زمان اُو ملایکه های خُو ره ریی مُونه و اونا اِنْتِخاب شُدِه های ازو ره از چار گوشه دُنیا، از سر تا آخِرِ زمی و از سر تا آخِرِ آسمو جَم مُونه.

درس از درختِ انجیر

^{۲۸} آلی از درختِ انجیر یگ درس یاد بِگِیرید: امی که شاخه های شی تازه شُدِه بلگ مُونه، شُمو مُوفامید که تایستو نزدیک آسته. ^{۲۹} امی رقم شُمو ام وختی مینگرید که ای چیزا واقع مُوشه، بُفامید که اُو نزدیک آسته، بلکه دَ دانِ درگه رسیده.

^{۳۰} ما حقیقت ره دَز شُمو مُوگم، تا تمامِ امزی چیزا واقع نَشْنه، ای نسل از بَین نَموره. ^{۳۱} آسمو و زمی از بَین موره، ولے کلامِ ازمه هرگز از بَین نَموره.

اِنْتِظار بَلدِه پس اَمْدونِ مسیح

^{۳۲} دَ باره امزُو روز و ساعت هیچ کس نَمیدنه؛ نَه ملایکه ها دَ آسمو و نَه ام باچه، بلکه فقط اَنه آسمانی میدنه و بس.

^{۳۳} پس هوشیار و بیدار بشید، چُون شُمو نَمیدنید که اُو زمان چی وخت مییه. ^{۳۴} اَمْدونِ امزُو روز رقمِ یگ آدم آسته که دَ سَفَر موره و غَیتیکه از خانه حَرکت مُونه، اُو غلامای خُو

ره اختیاردار جور مونه و بلده هر کدم شی یگ وظیفه خاص میدیه و د درگه وان موگیه که بیدار بشه. ^{۳۵} پس بیدار بشید، چون شمو نمیدنید که صاحب خانه چی وخت پس مییه، د وخت شام یا د نیم شاو، د وختیکه خروس بنگ میدیه یا د وخت روز واز شدو. ^{۳۶} نشنه که اوبه بلغه بییه و شمو ره د خاو بنگره. ^{۳۷} چیزی ره که دز شمو موگم، د پگ موگم: بیدار بشید!

نقشه قتل عیسی

۱۴ دُو روز د عیدِ پصح و عیدِ فطیر مندُد. پیشوایونِ عالی مقام و عالِمای دین د تلاش ازی بود که چی رقم عیسی ره د حيله-و-مکر دستگیر کنه و د قتل برسنه. ^۲ چون اونا موگفت: "ای کار د روزای عید نشنه؛ اگه شنه، امکان دَره که مردم شورش کنه."

مسح شدن عیسی د بیت عنیا

^۳ وختیکه عیسی د بیت عنیا د خانه شمعون کولی گرفته د سر دسترخو ششتد، یگ خاتو قد یگ بوتل عطر قیمتباي، یعنی عطر سنبُلِ خالص آمد و بوتل ره میده کده عطر ره د سر عیسی شیو کد. ^۴ لیکن بعضی کسای که د اونجی بود، سر قار د یگدیگه خو گُفت: "چرا ای عطر ای رقم ضایع شد؟ ^۵ چون موشد که امی عطر د کلوتر از سه صد دینار

سَودا شُنه و پيسه شى دَ غريباً دده شُنه. ” و اونا امو خاتو ره سرزنش كد. ^۶ مگم عيسى كُفت: ” او ره دَ حال شى بيليد؛ چرا او ره آزار ميديد؟ او يگ كار نيك دَ حق ازمه كده. ^۷ چون غريبا هميشه قد شمو آسته و هر وختي كه بخاهيد شمو ميتنيد دَ حق ازوا خوبى كنيد، و لى ما هميشه قد شمو نيستم. ^۸ او هر چيزى كه دَ توان شى بود انجام دد؛ او جسم مَره پيش از پيش بلده دفن كدو چرب كد. ^۹ ما حقيقت ره دز شمو موگم، دَ هر جاى دنيا كه خوشخبرى اعلان شُنه، كار امزى خاتو ام دَ عنوان ياداورى ازو نقل موشه. ”

خيانتِ يهوداى اسخريوطى

^{۱۰} اوخته يهوداى اسخريوطى كه يكي امزو دوازده يار بود، دَ دير پيشوايونِ عالى مقام رفت تا عيسى ره دزوا تسليم كنه. ^{۱۱} اونا وختى اى توره ره شنيد، خوشحال شد و قد ازو وعده كد كه دزو پيسه ميديه. پس او دَ تلاش ازي بود كه چطور عيسى ره بدون جنجال تسليم كنه.

آخري شامِ عيسى قد ياراي شى

^{۱۲} دَ روزِ اوّلِ عيدِ فطير دَ غيتي كه باره پصح ره قربانى موكد، ياراي عيسى دزو كُفت: ” دَ كجا ميخاهى كه رفته بلده تو آمادگى بگيرى تا نانِ پصح ره دَ اونجى بخورى؟ ” ^{۱۳} اوخته عيسى دو نفر از ياراي خو ره ربي كد و دزوا كُفت: ” دَ داخلِ شار بوريد؛ دَ اونجى يگ

آدم قد شمو روى د روى موشه كه كوزه او ره موبره. از پشت ازو بوريد ^{۱۴} و د جايى كه او داخل موشه د صاحب امزو خانه بگيد: 'استاد موكيه، مهمونخانه مه د كجايه تا نان پصح ره قد ياراي خو د اونجى بخورم؟' ^{۱۵} اوخته او يگ اتاق كنه ره د بالهخانه دز شمو نشو ميديه كه فرش شده و آماده آسته. د اونجى بلده مويارى بگيريد. " ^{۱۶} پس يارا ريبى شده د شار رفت و تمام چيزا ره امو رقم كه عيسى گفتد، پيدا كد و نان پصح ره تيار كد.

^{۱۷} وختيكه شام شد، عيسى قد دوازده يار خو د اونجى آمد. ^{۱۸} د حاليكه اونا ششتد و درو نان موخورد، عيسى گفت: "ما حقيقت ره دز شمو موگم، يكي از شمو كه قد ازمه نان موخوره، مره تسليم مونه." ^{۱۹} اونا كوئيوبار شد و يگ بعد از ديگه ازو پرسان كد: "ما خو نيستم، يا استم؟" ^{۲۰} او د جواب ازوا گفت: "او يكي امزي دوازده آسته كه دست خو ره قد ازمه قتي د كاسه غوئه مونه. ^{۲۱} «باچه انسان» امو رقم كه د باره شى نوشته شده، از دنيا موره. مگم واي د حال كسى كه «باچه انسان» د وسيله ازو تسليم موشه! بلده ازو نفر بهتر بود كه هيچ زبده نموشد."

^{۲۲} د حاليكه اونا درو نان موخورد، عيسى نان ره گرفت و بعد از شكرگزاري او ره توتيه كده د يارا دد و گفت: "بگيريد؛ اى جسم مه آسته." ^{۲۳} بعد ازو جام ره گرفت و شكرگزاري كده دزوا دد و پگ ازوا از شى وچى كد. ^{۲۴} اوخته او دزوا گفت: "اى خون مه آسته كه بلده عهد نو بخاطر غدر مردم ريختنده موشه." ^{۲۵} ما حقيقت ره دز شمو موگم، ما

از میوه تاگ انکور دیگه وچی نمونم تا روزی که اوره د پادشاهی خدا از نو وچی کنم.

پیشگویی د باره انکار پترس

۲۶ و اونا سرود خنده سون کوه زیتون ری شد. ۲۷ اوخته عیسی دزوا گفت: ”پگ شمو فراری موشید، چون نوشته شده:

’ما چوپو ره میزنم

و گوسپندو تیت پرک موشه.’

۲۸ ”مگم بعد ازی که دوباره زنده شدم، از شمو کده پیش د جلیلیه مورم. ” ۲۹ پترس دزشی گفت: ”حتی اگه پگ فراری شنه، ما هرگز نموشم. ” ۳۰ عیسی دزو گفت: ”ما حقیقت ره دز تو موگم، امروز، امی امشاو پیش ازی که خروس دو دفعه بنگ بدیه، تو سیه دفعه مره انکار مونی. ” ۳۱ ”مگم او قد تاکید کلو گفت: ”حتی اگه لازم شنه، ما قد تو مورم، ولی تو ره هرگز انکار نمونم. ” و دیگه یارا امی رقم گفت.

دعا کدون عیسی د باغ گتسیمانی

۳۲ وختیکه اونا د یگ جای د نام گتسیمانی رسید، عیسی د یارای خو گفت: ”شمو د

اینجی بشینید تا ما رفته دُعا کُنم. ”^{۳۳} او پترُس، یعقوب و یوحنا ره قد خوقتی بُرد و پربشان و کوئیوبار شُده ^{۳۴} دزوا گُفت: ”جان مه از شِدَّتِ غَم نزدیک آسته که بُمره. شُمو د امینجی بُمینید و بیدار بشید. ”^{۳۵} اوخته کم وری پیش رفت و قد رُوی خُو د زمی اُفتده دُعا کد که اگه امکان دشته بَشه اُمو ساعت از شی دُور شُنه. ”^{۳۶} او گُفت: ”«آبا!» ای آته آسمانی، تمام چیزا بلده از تُو مُمکِن آسته؛ ای جام ره از مه دُور کُو، مگم نه د خاست از مه، بلکه د خاست-و-اراده خود خُو. ”^{۳۷} وختیکه پس اُمَد و دید که اونا خاو رفته، او د پترُس گُفت: ”شَمعون، خاو آستی؟ آیا نَمیتِنستی که بلده یگ ساعت بیدار بُمینی؟ ”^{۳۸} بیدار بشید و دُعا کُنید تا د آزمایش قرار نگیریید؛ روح واقعاً میخایه، و لے جسم ضعیف آسته. ”^{۳۹} او بسم رفت و قد امز و توره دُعا کد. ”^{۴۰} وختیکه پس اُمَد، بسم اونا ره د خاو دید، چراکه چیمای ازوا از خاو گَرنگ شُد و اونا نَمیدِنست که دز و چیز خیل بُگیه. ”^{۴۱} او دفعه سِوم اُمَد و دزوا گُفت: ”شُمو هنوز ام خاو آستید و استراحت مُونید؟ بس آسته. اُمو ساعت رسیده. اینه، «باچه انسان» د دست گُناهکارا تسلیم دده موشه. ”^{۴۲} باله شُنید که بوری. اونه، کسی که مَره تسلیم مونه میرسه. ”

دستگیر کردن عیسی

^{۴۳} د حالیکه عیسی هنوز توره موگُفت، فوری یهودا یکی امز و دوازده یارا رسید و قد از و قتی یگ دُل نفر که سوته و شمشیر دشت، از طرف پیشوایون عالی مقام، عالمای دین و

ریش سفیدا آمدد. ^{۴۴} و امو کسی که عیسیٰ ره تسلیم موكد قد ازوا یگ نشانی ایشته گفتد: ”هر کسی ره که ماخ کدم، اونمو آسته؛ او ره دستگیر کنید و قد غدر احتیاط بربید.“ ^{۴۵} پس وختیکه یهودا آمد، او فوری د پیش عیسیٰ رفته گفت: ”استاد.“ و او ره ماخ کد. ^{۴۶} اوخته اونا د بله ازو دست اندخته او ره دستگیر کد. ^{۴۷} یکی امزو کسای که د اونجی ایسته بود، شمشیر خو ره کشیده غلام پیشوای بزرگ ره زد و گوش ازو ره منٹی کد.

^{۴۸} عیسیٰ د جواب ازوا گفت: ”آیا ما راهزن استم که قد شمشیر و سوته بلده دستگیر کدون مه امید؟“ ^{۴۹} ما هر روز قد شمو د خانه خدا بودم و تعلیم میددم و شمو مره دستگیر نکدید. مگم ای کار شد تا نوشته های مقدس پوره شنه.“ ^{۵۰} اوخته تمام یارا او ره ایله کده دوتا کد. ^{۵۱} ولے یگ آدم جوان که یگ رخت کتانی ره د گرد جان لچ خو پیچندد، از پشت عیسیٰ مورفت. اونا او ره ام دستگیر کد، ^{۵۲} مگم او رخت کتانی خو ره ایله کده، جان لچ دوتا کد.

عیسیٰ د حضورِ شورای یهود

^{۵۳} اونا عیسیٰ ره د حضورِ پیشوای بزرگ برد و تمام پیشوایونِ عالی-مقام، ریش سفیدا و عالمای دین د اونجی جم شدد. ^{۵۴} پترس از دور او ره دُمال موكد تاکه د منه حولی پیشوای بزرگ داخل شد و قد پیره دارا ششت تا د بغل آتش خود ره گرم کنه.

^{۵۵} دَ امزُو غَيْتِ پيشوايونِ عالی مقام و تمامِ اَعْضای شورا دَ تلاشِ ازى بُود که یگِ شاهدى
 دَ ضِدِ عيسی پيدا كُنه تا او ره دَ قتلِ بَرَسَنه، مگم اونا هيچ شاهدى پيدا نَتَنِست. ^{۵۶} غَدَر
 كسا دَ ضِدِ ازو شاهدى دروغ دَد، مگم شاهدى هاى ازوا یگِ قد ديگه شى جور نَميَمَد.
^{۵۷} اوخته بعضى ها ايسته شُدِه دَ ضِدِ ازو شاهدى دروغ دَدِه كُفت: ^{۵۸} ”مو شَنِيدِے كه او
 كُفت: ’ما اى خانه خُدا ره كه قد دِستِ اِنسان جور شُدِه بيرو مُونم و دَ مَدَتِ سه روز يگِ
 خانه ديگه آباد مُونم كه قد دِستِ اِنسان جور نَشُدِه بَشه.‘ ^{۵۹} ولے دَ امزى باره ام شاهدى
 ازوا یگِ قد ديگه شى جور نَمَد. ” ^{۶۰} اوخته پيشواى بزرگ دَ حُضُورِ ازوا ايسته شُد و از
 عيسی پُرسان كد: ”آيا تُو هيچ جواب نَميدي؟ اى چيزخيل آسته كه اميا دَ ضِدِ تُو شاهدى
 مِيديه؟ ” ^{۶۱} مگم او چُپ مند و هيچ جواب نَدَد. پيشواى بزرگ بسم ازو پُرسان كده كُفت:
 ”آيا تُو مسيح، باچه خُداى مُتبارك استى؟ ” ^{۶۲} عيسی كُفت: ”ما اَسْتُم، و شُمو «باچه
 اِنسان» ره مينگرید كه دَ دِستِ راستِ قادِرِ مُطلقِ شِشْتِه و دَ بَلِه اُورهای آسمو ميبه. ”
^{۶۳} اوخته پيشواى بزرگ كالای خُو ره پاره كده كُفت: ”ديگه مو دَ شاهدِ چى ضرُورَت
 دَرى؟ ” ^{۶۴} شُمو كُفرگويى شى ره شَنِيديد. صلاحِ شُمو چى آسته؟ ” پگِ ازوا او ره محكُوم
 كده كُفت كه سزاوارِ مرگ آسته.

^{۶۵} بعضى كسا دَ بَلِه ازو تَفِ اَندختو ره شُروع كده چيمای شى ره بسته كد و او ره قد
 مُشت زده كُفت: ”نَبُوتِ كُو، كى زَد؟ ” پيره دارا ام او ره گِرِفْتِه لَت-و-كوب كد.

انکارِ پترُس از عیسیٰ

^{۶۶} وختیکه پترُس هنوز دَ تاه، دَ حولی بُود، یکی از کنیزای پیشوای بزرگ آمد ^{۶۷} و دید که پترُس خود ره گرم مونه. او سون ازو توخ کده گُفت: ”تو ام قد عیسای ناصری بودی!“
^{۶۸} مگم پترُس انکار کده گُفت: ”ما هیچ نمیدنم و نموفامم که تو چیزخیل موی. “ وختی او بُر شُده دَ دالیزِ درگه رفت، [دَ امزو غیت خرُوس بَنگ دَد.]

^{۶۹} امو کنیز او ره دید و بسم دَ کسای که دَ اونجی ایسته بُود، گُفت: ”ای آدم یکی امزوا آسته.“
^{۷۰} پترُس بسم انکار کد. بعد از چند لحظه کسای که دَ اونجی ایسته بُود بسم دَ پترُس گُفت: ”یقیناً تو یکی امزوا آستی، چراکه تو ام یگ جلیلی آستی.“
^{۷۱} اوخته پترُس دَ لعنت کدو و قسم خوردو شروع کد و گُفت: ”ما امی آدم ره که شمو دَ باره شی مویگید، نمینخشم.“
^{۷۲} دَ امزو لحظه دفعه دوّم خرُوس بَنگ دَد. اوخته پترُس توره عیسیٰ ره دَ یاد خو آورد که دَزو گُفتد: ”پیش ازی که خرُوس دُو دفعه بَنگ بدیده، تو سبه دفعه مَره انکار مونی.“ پس دل شی پُر شد و او چخرا کد.

محکوم شدونِ عیسیٰ

۱۵ امی که صُبح شد، پیشوایونِ عالی مقام قد ریش سفیدا، عالمای دین و تمام

اعضای شورا مشوره کد. بعد از مشوره اونا عیسیٰ ره بسته کده بُرد و د پیلاتس تسلیم کد.

^۲ پیلاتس ازو پُرسان کد: ”آیا تُو پادشاهِ یهودیا آستی؟“ عیسیٰ د جوابِ ازو کُفت: ”خود تُو مَوگی.“ ^۳ اوخته پیشوایونِ عالی مقام د بِلِه ازو تَهَمَت های کلو کد. ^۴ پیلاتس بسم ازو پُرسان کد: ”آیا تُو هیچ جواب نَمیدی؟ توخ کُو که د بِلِه تُو چِیَقَس تَهَمَت های کلو مونه.“ ^۵ مگم عیسیٰ بسم هیچ جواب نَدَد، بطوری که پیلاتس خِیرو مند.

حُکم گشتونِ عیسیٰ د صلیب

^۶ والی د هر عید یگ بندی ره بلده مردُم ایله مَوکد، هر کسی ره که اونا میخواست. ^۷ د امزو غیت یگ آدم د نامِ باراباس قد دیگه یاغی های که د دورونِ شورش مُرتکب قتل شُدَد، د بندی خانه بُود. ^۸ مردُم د پیشِ پیلاتس آمد و ازو خواهش کد که مُطابقِ رَسَم همیشه بلده ازوا امو کار ره انجام بَدیه. ^۹ اوخته پیلاتس د جوابِ ازوا کُفت: ”آیا میخاهید که پادشاهِ یهودیا ره بلده شُمو ایله کُنم؟“ ^{۱۰} چُون او پَی بُرد که پیشوایونِ عالی مقام عیسیٰ ره از روی همچشمی تسلیم کده. ^{۱۱} مگم پیشوایونِ عالی مقام مردُم ره د شور اُورد تا پیلاتس ره وادار کُنه که د جای عیسیٰ باراباس ره بلده ازوا ایله کُنه. ^{۱۲} پیلاتس بسم ازوا پُرسان کده کُفت: ”پس قد کسی که شُمو او ره پادشاهِ یهودیا مَوگید، چیز کار کُنم؟“ ^{۱۳} اونا چیغ زده کُفت: ”او ره د صلیب میخکوب کُو!“ ^{۱۴} پیلاتس ازوا پُرسان کد:

”چرا؟ چي بدی كده؟“ ولے اونا كلوتر چيغ زده گُفت: ”او ره د صلیب میخكوب كُ!“

^{۱۵} ازی كه پیلاتس میخاست مردم ره راضی كُنه، باراباس ره بلده ازوا ایله كد و عیسی ره بعد از قَمچی زِدو تسلیم كد تا د صلیب میخكوب شُنه.

عسكرا قد عیسی ریشخندی مونه

^{۱۶} عسكرا عیسی ره د داخل حولی قصرِ والی بُرد و تمام عسكرای یگ قشله ره جم كد.

^{۱۷} اوخته اونا یگ چپن ارغوانی د جان شی دد و از خاریگ تاج بافته د سر شی ایش ^{۱۸} و

دزو سلامی زِدو ره شروع كد و گُفت: ”درد د پادشاهِ یهودیا!“ ^{۱۹} اونا قد نی د سر شی

میزد و د بله شی تُف اندخته د برابر شی زانو میزد و او ره احترام موكد. ^{۲۰} بعد ازی كه او

ره ریشخند كد، اونا چپن ارغوانی ره از جان شی بُر كده كالای خود شی ره د جان شی

دد.

میخكوب شُدون عیسی د صلیب

^{۲۱} اوخته او ره بُرو بُرد تا د صلیب میخكوب كُنه. اونا یگ راهگذر قیروانی ره كه شمعون

نام دشت و آته سِكندر و روفس بود و از اطراف میمد، مجبور كد كه صلیب عیسی ره د

شانه خو بُره.

۲۲ پس اونا عیسیٰ ره دَ یِگ جای دَ نامِ گُلگُتا بُرد که ترجمه شی «کاسه سر» آسته.
۲۳ اوخته اونا شرابِ انگور ره که قد موادِ مَر گت شُد دَزُو دَد، مگم او قبول نکد. ۲۴ بعد
ازو اونا عیسیٰ ره دَ صلیب میخکوب کد و کالای شی ره تقسیم کده دَ بینِ خو پشک
اندخت تا بنگره که دَ هر کدم شی چیزخیل میرسه. ۲۵ ساعتِ سِوم بُود که او ره دَ صلیب
میخکوب کد. ۲۶ جرم شی اینی رقم نوشته بُود: «پادشاهِ یهودیا.»

۲۷ اونا دُو راهزن ره ام قد ازو دَ صلیب میخکوب کد، یکی ازوا ره دَ دستِ راست شی و
دیگه شی ره دَ دستِ چپِ ازو. ۲۸ [دَ امزی رقم نوشته کلامِ مُقدّس پوره شُد که مَوگیه:
”او از جملِه خطاکارا حساب شُد.“]

۲۹ کسای که ازونجی تیر مُوشد او ره توهین-و-تحقیر کده سر خو ره شور میدد و مَوگفت:
”تو که خانه خُدا ره خراب مُوکدی و او ره دَ مُدتِ سیه روز آباد مُوکدی، ۳۰ خود ره نجات
بدی و از صلیب تاه بیه!“ ۳۱ دَ عینِ رقم پیشوایونِ عالی مقام و عالمای دین ام قد یگدیگه
خو ریشخندی کده مَوگفت: ”او دیگرو ره نجات دَد، مگم خود خو ره نجات دده نَمیتنه.
۳۲ بیل که امی مسیح، پادشاهِ اسرائیل امی آلی از صلیب تاه بیه تا مو بنگری و ایمان
بیری.“ امو کسای که قد ازو دَ صلیب میخکوب شُد ام او ره دو-و-دشنام میدد.

^{۳۳} از ساعتِ ششم تا ساعتِ نهم تریکی تمام زمی ره گرفت. ^{۳۴} د ساعتِ نهم عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده گُفت:

“ایلوئی، ایلوئی، لَمَا سَبَقْتَنی؟”

که ترجمه شی اینی آسته: «خُدای مه، خُدای مه، چرا مَره ایله کدی؟» ^{۳۵} بعضی کسای که د اُونجی ایسته بُود وختی ای ره شنید، گُفت: “اونه، او ایلاس ره کوی مونه.” ^{۳۶} اوخته یگ نفر دَویده یگ اِسفنج ره پُر از سِرکه انگور کد و د سِر یگ نی بند کده دَزو پیش کد که وچی کُنه و گُفت: “بیل که بنگری که ایلاس مییه تا او ره تاه بیره، یا نه؟” ^{۳۷} د امزو غیت عیسیٰ قد آوازِ بلند چیغ زده جان دَد.

^{۳۸} و پرده خانه خُدا از باله تا زیر دُو پاره شُد. ^{۳۹} قومندانی که پیشِ رُوی عیسیٰ ایسته بُود، وختی دید که عیسیٰ چی رقم جان دَد، او گُفت: “راستی که ای آدم باچه خُدا بُود.”

^{۴۰} چند خاتو ام د اُونجی بُود که از دُور توخ مُوکد؛ د مینکل ازوا مریمِ مَجَدَلِیه و مریمِ آبه یعقوبِ ریزه و یوشا بُود و امچنان سالومه. ^{۴۱} آمیا وختیکه عیسیٰ د جلیلیه بُود، ازو پیروی مُوکد و او ره خدمت مُوکد. غدر خاتونوی دیگه ام د اُونجی بُود که قد ازو د

دفن کردن عیسی

^{۴۲} شام شد و ازی که امو روز، روز تیاری یعنی یگ روز پیش از روز آرام بود، ^{۴۳} یوسف باشنده رامه که یکی از اعضای محترم شورای یهود بود و ام د انتظار پادشاهی خدا بود، د دلیری د پیش پیلاطس رفت و جسد عیسی ره ازو طلب کد. ^{۴۴} پیلاطس تعجب کد که عیسی ایفس زود مرده. اوخته او قومندان ره کوی کده ازو پُرسان کد که آیا او گاه مرده؟ ^{۴۵} وختی پیلاطس از قومندان شنید که او مرده، جسد ره د یوسف تحویل کد. ^{۴۶} اوخته یوسف رخت کتانی خرید و جسد ره از صلیب تا آورده د رخت کتانی پیچند و د قبری که د قاده کنده شد، ایشت و یگ سنگ ره د دان قبر لول دد. ^{۴۷} مریم مجدلیه و مریم آبه یوشا دید که جسد د کجا ایشته شد.

دوباره زنده شدن عیسی

۱۶ وختیکه روز آرام تیر شد، مریم مجدلیه و مریم آبه یعقوب قد سالومه مواد خوشبوی خرید تا رفته د جسد عیسی بمله. ^۲ پس اونا صباح گاه روز یگشمبه د وخت آفتو بر شدو د سر قبر رفت. ^۳ اونا قد یگدیگه خو موگفت: ”امو سنگ ره کی بلده مو از دان

قبر لول بډيه؟^۴ وختی اونا توخ کد، دید که امو سنگ کڼه از دان قبر لول دده شده.

^۵ امی که اونا د قبر داخل شد، یگ آدم جوان ره دید که چپن سفید د جان شی بود و طرف راست ششتد و اونا بیم کد. ^۶ مگم او دزوا گفت: "بیم نکنید، شمو عیسای ناصری ره موبالید که د صلیب میخکوب شد. او دوباره زنده شده؛ او د اینجی نییه. اینه، ای جایی آسته که اونا او ره د اینجی ایشتد. ^۷ الی بورید د یارای شی و د پترس بگید که او از شمو کده پیش د جلیلیه موره و شمو او ره د اونجی مینگرید، امو رقمیکه او دز شمو گفتد."

^۸ اونا از قبر بر شده دوتا کد، چراکه اونا ره لرزه گرفتد و اونا حیرت زده شدد؛ اونا د هیچ کس چیز نگفت، چون ترس موخورد.

^۹ [وختیکه عیسی صبح گاه روز یگشمبه دوباره زنده شد، او اول د مریم مجدلیه که ازو هفت جن ره بر کدد، ظاهر شد. ^{۱۰} مریم رفت و کسای ره که قد عیسی بود و ماتم میگرفت و چخرا موكد، خبر کد. ^{۱۱} وختی اونا شنید که عیسی زنده شده و د وسیله مریم دیده شده، اونا باور نکد.

^{۱۲} بعد ازو عیسی د شکل دیگه د دو نفر ازوا د حالیکه سون اطراف مورفت، ظاهر شد. ^{۱۳} اونا رفته د دیگر و خبر دد، مگم اونا د تورای ازوا ام باور نکد.

۱۴ چند وخت بعد عیسیٰ دَ امزویازده یار که سرِ دِسترخو شِشتد ظاهر شد و اونا ره بخاطرِ
بے ایمانی و سخت دلی ازوا سرزینش کد، چراکه اونا دَ تورای کسای باور نکد که او ره بعد
از دُوباره زنده شُدون شی دیدد. ۱۵ اوخته او دزوا گُفت: ”دَ تمام دُنیا بورید و خوشخبری
ره دَ تمام مخلوقاتِ اعلان کُنید. ۱۶ هر کسی که ایمان میره و غُسلِ تعمید میگیره نجات
پیدا مونه، مگم هر کسی که ایمان نمیره، او محکوم موشه. ۱۷ و اینیا نشانی های آسته
که ایماندارا قد خُو دَره: اونا دَ نامِ ازمه جنیات ره بُر مونه، دَ زبونای نو توره مَوگیه،
۱۸ مارها ره قد دِستای خُو باله مونه و اگه زار کُشنده ره وُچی کُنه دزوا کُدم صَرَر
نَمیرسنه و اونا دِستای خُو ره دَ بِلِه ناجورا میله و اونا جور موشه.“

۱۹ مولا عیسیٰ بعد از توره گُفتو قد ازوا سُونِ آسمو بُرده شد و دَ دِستِ راستِ خُدا شِشت.
۲۰ و یارا بُرو رفته خوشخبری ره دَ هر جای اعلان مَوکد و دَ عینِ حال مولا قد ازوا کار
مَوکد و کلام خُو ره قد مُعجزه های که انجام موشد، تصدیق مَوکد.]